

Tractats internacionals. Lleis.

Sentències del Tribunal Constitucional

Tractats internacionals

Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 11 de desembre del 2008 ha aprovat l'adhesió de la següent:

Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció

Amb la intenció de lluitar en el pla internacional contra l'ús incontrolat dels estupefaents, es van adoptar, en el si de l'Organització de les Nacions Unides, una sèrie de Convenis en la matèria: la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció; el Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971 i, finalment, el Conveni contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i de substàncies psicòtropes, fet a Viena el 20 de desembre de 1988, i del qual el Principat d'Andorra és part des del 23 d'octubre de 1999.

La Convenció única sobre estupefaents esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció i el Conveni sobre substàncies psicòtropes van ser aprovats pel Consell General a la sessió del 27 d'octubre del 2006 i van entrar en vigor el 15 de març del 2007 i el 14 de maig del 2007 respectivament.

Tanmateix, les versions d'aquests dos convenis aprovades pel Consell General i publicades al BOPA contenen diverses errades. Els dos convenis han d'annexar llistes de substàncies a les quals s'han d'aplicar les disposicions. A la versió aprovada pel Consell General consten les llistes de substàncies estupefaents com a annex del Conveni sobre substàn-

cies psicòtropes, mentre que les llistes de substàncies psicòtropes no hi són.

Per tal de corregir aquesta irregularitat, és necessari repetir de nou el procés d'aprovació a nivell intern. No és, tanmateix, necessari tornar a dipositar els instruments d'adhesió d'ambdós convenis, ja que es tracta d'un defecte de forma que no afecta en cap cas la validesa de la manifestació del consentiment internacional.

Així doncs, en coherència amb el compromís d'Andorra de lluitar contra el tràfic il·lícit de drogues i d'assegurar l'ús d'aquestes substàncies per a les finalitats mèdiques per a les quals són realment eficaces, es va considerar oportú, en el seu moment, adherir-se a la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció i ara, amb aquesta nova aprovació, l'objectiu és corregir un defecte de forma que podria tenir conseqüències legals a nivell intern.

La Convenció, que va entrar en vigor el 13 de desembre de 1964, 90 dies després que 40 estats haguessin entrat a formar-ne part i que, actualment, compta amb 183 estats part, consta de 51 articles. S'hi defineixen les substàncies sotmeses a fiscalització, els òrgans internacionals competents (la Comissió d'Estupefaents del Consell Econòmic i Social i la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents) i s'hi fomenta la cooperació internacional en la lluita contra el tràfic il·lícit d'estupefaents.

En compliment d'aquesta Convenció, es va crear, l'any 1968, la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents (JIFE), òrgan de control independent i quasi judicial, encarregat de supervisar l'aplicació dels tractats internacionals relatius al control de les drogues, i de promoure l'assoliment dels seus objectius mitjançant un diàleg permanent amb els governs, consultes periòdiques o missions organitzades amb l'acord dels governs interessats.

L'any 1977, es va adoptar a Andorra, el reglament de medicaments que prohibeix al Principat l'extracció, la producció, la transformació, la preparació, la possessió, l'oferta, la distribució, la compra, la venda, la importació, l'exportació,

la cessió de plantes, trossos de plantes i substàncies estupefaents per a qualsevol ús que no sigui la medicina o la farmàcia, instrument que s'adequa a les mesures de fiscalització establertes per la Convenció.

Andorra compleix el sistema de previsions per poder obtenir substàncies i medicaments estupefaents de la llista IV, lliura a la Junta totes les dades estadístiques requerides i importa les quantitats necessàries, d'acord amb les previsions sobre la limitació de la fabricació i la importació.

A Andorra, la importació i la venda a l'engròs de substàncies i medicaments estupefaents es reserva al govern, en concret, al departament encarregat dels medicaments. Aquest fet facilita l'aplicació de les mesures de fiscalització de la Convenció sobre el comerç i la distribució.

Pel que fa al comerç internacional, Andorra sempre ha seguit les disposicions especials de la Convenció referents al comerç internacional. El mateix govern, responsable d'importar les substàncies i els medicaments estupefaents, no realitza cap activitat d'exportació, ja que només s'importen les quantitats necessàries per als tractaments habitualment emprats al país.

Les mesures de fiscalització i d'inspecció són assegurades per la inspecció de farmàcia que comprova tots els registres necessaris relatius a les activitats d'importació, distribució i prescripció de medicaments. Endemés, la inspecció vetlla per evitar l'ús indegut d'estupefaents, a la vegada que identifica situacions de drogoaddicció i facilita el tractament i rehabilitació d'aquestes persones.

A nivell de procediment, l'article 48 de la Convenció única sobre estupefaents tracta de l'arranjament de les controvèrsies eventuais relatives a la interpretació o l'aplicació de la Convenció que podrien sorgir entre els estats. En el cas en què la controvèrsia que pogués sorgir entre les parts no es resolgués per les diferents vies que s'especifiquen (negociació, mediació, investigació, conciliació, arbitratge o altres recursos pacífics), se sotmetria la qüestió a la Cort Internacional de Justícia.

En aquest sentit, el Principat d'Andorra formula una reserva al respecte, ja que, tot i reconeixent la competència de la Cort Internacional de Justícia, supedita la seva actuació a l'acord de totes les parts implicades en la controvèrsia:

“El Principat d'Andorra no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 48 que estableixen la submissió obligatòria a la Cort Internacional de Justícia de qualsevol controvèrsia que no pugui ser resolta de la forma indicada a l'apartat 1. El Govern andorrà considera que perquè una controvèrsia sigui sotmesa a la consideració de la Cort Internacional de Justícia cal obtenir en cada cas l'acord de totes les parts en la controvèrsia.”

Tenint en compte l'exposat,

S'aprova:

L'adhesió a la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció.

Casa de la Vall, 11 de desembre del 2008

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció

Preàmbul

Les parts,

Preocupades per la salut física i moral de la humanitat;

Reconeixent que l'ús mèdic dels estupefaents continuarà sent indispensable per mitigar el dolor i que han d'adoptar-se les mesures necessàries per garantir la disponibilitat d'estupefaents amb aquesta finalitat;

Reconeixent que la toxicomania constitueix un mal greu per a l'individu i comporta un perill social i econòmic per a la humanitat;

Conscients de la seva obligació de prevenir i combatre aquest mal;

Considerant que, per ser eficaces les mesures contra l'ús indegut d'estupefaents, es fa necessària una acció concertada i universal;

Estimant que aquesta acció universal exigeix una cooperació internacional orientada per principis idèntics i objectius comuns;

Reconeixent que les Nacions Unides tenen competència en matèria de fiscalització d'estupefaents i desitjant que els òrgans internacionals competents pertanyin a aquesta Organització;

Desitjant concertar una convenció internacional que sigui d'acceptació general, en substitució de la majoria dels tractats existents sobre estupefaents, per la qual es limiti l'ús d'estupefaents a les finalitats mèdiques i científiques i s'estableixi una cooperació internacional constant per a l'assoliment d'aquestes finalitats i d'aquests objectius;

Acorden el següent:

Article 1

Definicions

1. Llevat que s'indiqui el contrari o que el context exigeixi una altra interpretació, s'apliquen les definicions següents a totes les disposicions d'aquesta Convenció:

a) Per “Junta” s'entén la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents.

b) Per “cànnabis” s'entén els àpexs, florits o amb fruit, de la planta del cànnabis (excepte les llavors i les fulles no unides als àpexs) de què no s'ha extret la resina, sigui quina sigui la seva aplicació.

c) Per “planta de cànnabis” s'entén qualsevol planta del gènere cànnabis.

d) Per “resina de cànnabis” s'entén la resina separada, en brut o purificada, obtinguda de la planta del cànnabis.

e) Per “arbust de coca” s'entén qualsevol espècie d'arbust del gènere *Eri-troxiló*.

f) Per “fulla de coca” s'entén la fulla de l'arbust de coca, excepte les fulles de què s'hagi extret tota l'ecgonina, la cocaïna o qualsevol altre alcaloide d'ecgonina.

g) Per “Comissió” s'entén la Comissió d'Estupefaents del Consell.

h) Per “Consell” s'entén el Consell Econòmic i Social de les Nacions Unides.

i) Per “cultiu” s'entén el cultiu del cascall, de l'arbust de coca o de la planta de cànnabis.

j) Per “estupefaent” s'entén qualsevol de les substàncies de les Llistes I i II, naturals o sintètiques.

k) Per “Assemblea General” s'entén l'Assemblea General de les Nacions Unides.

l) Per “tràfic il·lícit” s'entén el cultiu o qualsevol tràfic d'estupefaents, contraris a les disposicions d'aquesta Convenció.

m) Per “importació” i “exportació” s'entén, en els seus respectius sentits, el transport material d'estupefaents d'un estat a un altre o d'un territori a un altre del mateix estat.

n) Per "fabricació" s'entén tots els procediments, diferents del de la producció, que permetin obtenir estupefaents, incloses la refinació i la transformació d'uns estupefaents en altres.

o) Per "opi medicinal" s'entén l'opi que s'ha sotmès a les operacions necessàries per adaptar-lo a l'ús mèdic.

p) Per "opi" s'entén el suc coagulat del cascall.

q) Per "cascall" s'entén la planta de l'espècie *Papaver somniferum* L.

r) Per "palla de cascall" s'entén totes les parts (excepte les llavors) de la planta del cascall, després de tallada.

s) Per "preparat" s'entén una barreja, sòlida o líquida, que contingui un estupefaent.

t) Per "producció" s'entén la separació de l'opi, de les fulles de coca, del cànnabis i de la resina de cànnabis, de les plantes de què s'obtenen.

u) Per "Llista I", "Llista II", "Llista III" i "Llista IV" s'entén les llistes d'estupefaents o preparats que s'annexen a aquesta Convenció, amb les modificacions que s'hi introdueixin periòdicament segons el que preveu l'article 3.

v) Per "secretari general" s'entén el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

w) Per "existències especials" s'entén les quantitats d'un estupefaent que es trobin en un país o territori en poder del govern d'aquest país o territori per a finalitats especials i per fer front a circumstàncies excepcionals; i l'expressió "finalitats especials" s'entendrà en conseqüència.

x) Per "existències" s'entén les quantitats d'estupefaents que es mantinguin en un país o territori i que es destinin:

i) Al consum al país o territori per a finalitats mèdiques i científiques.

ii) A la utilització al país o territori per a la fabricació i preparació d'estupefaents i altres substàncies.

iii) A l'exportació.

Però no comprèn les quantitats d'estupefaents que es trobin al país o territori:

iv) En poder dels farmacèutics o altres distribuïdors al detall autoritzats i de les institucions o persones qualificades que exerceixin, amb la deguda autorització, funcions terapèutiques o científiques.

v) Com a existències especials.

y) Per "territori" s'entén tota part d'un estat que es consideri com a entitat separada als efectes de l'aplicació del sistema de certificats d'importació i d'autoritzacions d'exportació previst per l'article 31. Aquesta definició no s'aplica al terme "territori" en el sentit en què s'utilitza en els articles 42 i 46.

2. Als efectes d'aquesta Convenció, es considera que un estupefaent ha estat "consumit" quan hagi estat lliurat a una persona o empresa per a la seva distribució al detall, per a ús mèdic o per a la investigació científica; i la paraula "consum" s'entendrà en conseqüència.

Article 2

Substàncies sotmeses a fiscalització

1. Llevat de les mesures de fiscalització que es limiten a estupefaents determinats, els estupefaents de la Llista I estan sotmesos a totes les mesures de fiscalització aplicables als estupefaents en virtut d'aquesta Convenció i, en particular, a les previstes per la lletra c de l'article 4, i pels articles 19, 20, 21, 29, 30, 31, 32, 33, 34 i 37.

2. Els estupefaents de la Llista II estan sotmesos a les mateixes mesures de fiscalització que els de la Llista I, excepte les mesures prescrites pels apartats 2 i 5 de l'article 30, respecte del comerç al detall.

3. Els preparats diferents d'aquells de la Llista III estan sotmesos a les mateixes mesures de fiscalització que els estupefaents que contenen, però respecte als esmentats preparats, no s'exigeixen les previsions (article 19) ni les estadístiques (article 20) que no corresponguin als referits estupefaents, ni és necessari aplicar el que preveuen la lletra c de l'apartat 2 de l'article 29 i el punt ii) de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 30.

4. Els preparats de la Llista III estan sotmesos a les mateixes mesures de fiscalització que els que continguin estupefaents de la Llista II, llevat que no és

necessari aplicar en el seu cas les disposicions de la lletra b de l'apartat 1 i els apartats 3 a 15 de l'article 31, ni pel que fa a la seva adquisició i a la seva distribució al detall, les de la lletra b de l'article 34, i que als efectes de les previsions (article 19) i les estadístiques (article 20), només s'exigeix la informació relativa a les quantitats d'estupefaents que s'utilitzin en la fabricació dels preparats esmentats.

5. Els estupefaents de la Llista IV s'inclouen a la Llista I i estan sotmesos a totes les mesures de fiscalització aplicables als estupefaents que figuren en aquesta última Llista i, a més, a les següents:

a) Les parts han d'adoptar totes les mesures especials de fiscalització que jutgin necessàries en vista de les propietats particularment perilloses dels estupefaents de què es tracti.

b) Les parts han de prohibir la producció, la fabricació, l'exportació i la importació, el comerç, la possessió o l'ús d'aquests estupefaents, si al seu criteri les condicions que prevalguin al seu país fan que aquest sigui el mitjà més apropiat per protegir la salut pública, amb l'excepció de les quantitats necessàries únicament per a la investigació mèdica i científica, inclosos els experiments clínics amb els estupefaents esmentats que es realitzin sota la vigilància i la fiscalització de la part o estiguin sotmesos a la seva vigilància i fiscalització directes.

6. A més de les mesures de fiscalització aplicables a tots els estupefaents de la Llista I, l'opi està sotmès a les disposicions de la lletra f de l'apartat 1 de l'article 19 i dels articles 21 bis, 23 i 24, la fulla de coca a les dels articles 26 i 27, i el cànnabis a les de l'article 28.

7. El cascall, l'arbut de coca, la planta de cànnabis, la palla del cascall i les fulles del cànnabis estan sotmesos a les mesures de fiscalització prescrites per la lletra e de l'apartat 1 de l'article 19, per la lletra g de l'apartat 1 de l'article 20 i pels articles 19, 20, 21 bis, 22 a 24, 26 i 27, 28 i 25 respectivament.

8. Les parts han de fer tot el possible per aplicar les mesures de fiscalització que siguin factibles a les substàncies no sotmeses a les disposicions d'aquesta Convenció, però que puguin ser utilitza-

des per a la fabricació il·lícita d'estupefaents.

9. Les parts no estan obligades a aplicar les disposicions d'aquesta Convenció als estupefaents que s'utilitzin comunament en la indústria per a finalitats que no siguin mèdiques o científiques, sempre que:

a) Pels procediments de desnaturalització apropiats o per altres mitjans, aconseguixin impedir que els estupefaents utilitzats puguin prestar-se a ús indegut o produir efectes nocius (apartat 3 de l'article 3) i que sigui possible a la pràctica recuperar les substàncies nocives.

b) Inclouin en les dades estadístiques (article 20) que subministrin, les xifres corresponents a la quantitat de cada estupefaent utilitzat d'aquesta forma.

Article 3

Modificació de l'esfera d'aplicació de la fiscalització

1. Sempre que una de les parts o l'Organització Mundial de la Salut tinguin dades que, al seu criteri, puguin exigir una modificació de qualsevulla de les Llistes, ho han de notificar al secretari general i li han de facilitar les dades en què basin la notificació.

2. El secretari general ha de comunicar la notificació i les dades que consideri pertinents a les parts, a la Comissió i, quan la notificació procedeixi d'alguna de les parts, a l'Organització Mundial de la Salut.

3. Quan una notificació faci referència a una substància que no estigui ja inclosa a les Llistes I o II,

i) Les parts han d'examinar, tenint en compte la informació de què es disposi, la possibilitat d'aplicar provisionalment a la substància de què es tracti totes les mesures de fiscalització que regeixin per als estupefaents de la Llista I.

ii) Abans de prendre una decisió de conformitat amb el punt iii) d'aquest apartat, la Comissió pot decidir que les parts apliquin provisionalment a la substància esmentada totes les mesures de fiscalització aplicables als estupefaents de la Llista I. Les parts han d'aplicar aquestes mesures a la referi-

da substància amb caràcter provisional.

iii) Si l'Organització Mundial de la Salut comprova que la substància esmentada es presta a ús indegut i pot produir efectes nocius semblants als dels estupefaents de les Llistes I o II, o que pot ser transformada en un estupefaent, ha de comunicar el seu dictamen a la Comissió, la qual pot, de conformitat amb la recomanació de l'Organització Mundial de la Salut, decidir que s'inclougi la substància esmentada a la Llista I o a la Llista II.

4. Si l'Organització Mundial de la Salut comprova que un preparat, ateses les substàncies que conté, no es presta a ús indegut i no pot produir efectes nocius (apartat 3), i que el seu contingut d'estupefaent no es pot recuperar amb facilitat, la Comissió pot, de conformitat amb la recomanació de l'Organització Mundial de la Salut, incloure aquest preparat a la Llista III.

5. Si l'Organització Mundial de la Salut comprova que un estupefaent de la Llista I és particularment susceptible d'ús indegut i de produir efectes nocius (apartat 3) i que aquest perill no està compensat per avantatges terapèutics apreciables que no posseeixin altres substàncies sinó els estupefaents de la Llista IV, la Comissió pot, de conformitat amb la recomanació de l'Organització Mundial de la Salut, incloure aquest estupefaent a la Llista IV.

6. Quan una notificació faci referència a un estupefaent de les Llistes I o II o a un preparat de la Llista III, la Comissió, sense perjudici de les mesures previstes per l'apartat 5, pot, de conformitat amb la recomanació de l'Organització Mundial de la Salut, modificar qualsevol de les Llistes:

a) Transferint un estupefaent de la Llista I a la Llista II o de la Llista II a la Llista I.

b) Retirant un estupefaent o preparat, segons el cas, d'una de les Llistes.

7. Tota decisió que prengui la Comissió en aplicar aquest article ha de ser comunicada pel secretari general a tots els estats membres de l'Organització de les Nacions Unides, als estats no membres que siguin part de la Convenció, a l'Organització Mundial de la Salut i a la Jun-

ta. Aquesta decisió entrarà en vigor respecte a cadascuna de les parts a la data en què rebí aquesta comunicació i les parts han d'adoptar aleshores les mesures requerides per aquesta Convenció.

8. a) Les decisions de la Comissió que modifiquin qualsevulla de les Llistes estan sotmeses a revisió pel Consell, prèvia sol·licitud de qualsevulla de les parts presentada dins d'un termini de noranta dies comptats a partir de la data de recepció de la notificació de la decisió. La sol·licitud de revisió ha de ser presentada al secretari general juntament amb tota la informació pertinent en què es basi aquesta sol·licitud de revisió.

b) El secretari general ha de trametre còpies de la sol·licitud de revisió i de la informació pertinent a la Comissió, a l'Organització Mundial de la Salut i a totes les parts i les ha de convidar a que formulin les seves observacions dins d'un termini de noranta dies. Totes les observacions que es rebin han de ser sotmeses al Consell perquè aquest les examini.

c) El Consell pot confirmar, modificar o revocar la decisió de la Comissió i la decisió del Consell és definitiva. La notificació de la decisió del Consell ha de ser tramesa als estats membres de les Nacions Unides, als estats no membres parts de la Convenció, a la Comissió, a l'Organització Mundial de la Salut i a la Junta.

d) Mentre es tramiti la revisió, continua vigent la decisió original de la Comissió.

9. Les decisions de la Comissió adoptades de conformitat amb aquest article no estan sotmeses al procediment de revisió previst per l'article 7.

Article 4

Obligacions generals

Les parts han d'adoptar totes les mesures legislatives i administratives que puguin ser necessàries:

a) Per donar compliment a les disposicions d'aquesta Convenció en els seus territoris respectius.

b) Per cooperar amb la resta d'estats en l'execució de les disposicions d'aquesta Convenció.

c) Sense perjudici de les disposicions d'aquesta Convenció, per limitar exclusivament la producció, la fabricació, l'exportació, la importació, la distribució, el comerç, l'ús i la possessió d'estupefaents a les finalitats mèdiques i científiques.

Article 5

Els òrgans internacionals de fiscalització

Les parts, reconeixen la competència de l'Organització de les Nacions Unides en matèria de fiscalització internacional d'estupefaents, convenen a encomanar a la Comissió d'Estupefaents del Consell Econòmic i Social i a la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents, les funcions respectives que d'aquesta Convenció les assigna.

Article 6

Despeses dels òrgans internacionals de fiscalització

Les despeses de la Comissió i de la Junta són sufragades per l'Organització de les Nacions Unides de la forma que decideixi l'Assemblea General. Les parts que no siguin membres de les Nacions Unides han de contribuir a les despeses esmentades amb les quantitats que l'Assemblea General consideri equitatives i fixi periòdicament, prèvia consulta amb els governs d'aquelles parts.

Article 7

Revisió de les decisions i les recomanacions de la comissió

Excepte les decisions adoptades d'acord amb l'article 3, les decisions i recomanacions aprovades per la Comissió en compliment de les disposicions d'aquesta Convenció han d'estar subordinades a l'aprovació o la modificació del Consell o de l'Assemblea General, de la mateixa manera que altres decisions i recomanacions de la Comissió.

Article 8

Funcions de la comissió

La Comissió té autoritat per estudiar totes les qüestions relacionades amb els objectius d'aquesta Convenció i en particular per:

a) Modificar les Llistes segons allò previst per l'article 3.

b) Assenyalar a l'atenció de la Junta qualsevol qüestió que tingui relació amb les seves funcions.

c) Fer recomanacions per a l'aplicació de les disposicions d'aquesta Convenció i l'assoliment dels seus propòsits, i en particular recomanar programes d'investigació científica i l'intercanvi d'informació de caràcter científic o tècnic.

d) Assenyalar a l'atenció dels estats no parts les decisions o recomanacions que adopti en compliment d'aquesta Convenció, a fi que aquests estats examinin les mesures que la Comissió pugui prendre d'acord amb aquesta Convenció.

Article 9

Composició i funcions de la Junta

1. La Junta es compon de tretze membres que el Consell designa de la forma següent:

a) Tres membres que posseïxin experiència mèdica, farmacològica o farmacèutica, elegits d'una llista de cinc persones, almenys, proposades per l'Organització Mundial de la Salut.

b) Deu membres elegits d'una llista de persones proposades pels estats membres de l'Organització de les Nacions Unides i per les parts que no en són membres.

2. Els membres de la Junta han de ser persones que, per la seva competència, la seva imparcialitat i el seu desinterès, inspirin confiança general. Durant el seu mandat no poden ocupar cap càrrec ni exercir cap activitat que pugui anar en detriment de la seva imparcialitat en el desenvolupament de les seves funcions. El Consell, en consulta amb la Junta, ha de prendre totes les mesures necessàries per garantir la independència tècnica total de la Junta en el desenvolupament de les seves funcions.

3. El Consell, tenint degudament en compte el principi de la distribució geogràfica equitativa, ha d'estudiar la conveniència que formin part de la Junta, en una proporció equitativa, persones que coneguin la situació en matèria d'estupefaents als països productors, fabricants i consumidors i que estiguin vinculades amb aquests països.

4. La Junta, en cooperació amb els governs i amb subjecció a les disposicions d'aquesta Convenció, ha de tractar de limitar el cultiu, la producció, la fabricació i l'ús d'estupefaents a la quantitat adequada necessària per a finalitats mèdiques i científiques, d'assegurar la seva disponibilitat per a aquestes finalitats i d'impedir el cultiu, la producció, la fabricació, el tràfic i l'ús il·lícits d'estupefaents.

5. Totes les mesures adoptades per la Junta en virtut d'aquesta Convenció han de ser les més adequades al propòsit de fomentar la cooperació dels governs amb la Junta i d'establir un mecanisme per mantenir un diàleg constant entre els governs i la Junta que promogui i faciliti una acció nacional efectiva per assolir els objectius d'aquesta Convenció.

Article 10

Durada del mandat i remuneració dels membres de la Junta

1. Els membres de la Junta han d'exercir les seves funcions durant cinc anys i poden ser reelegits.

2. El mandat de cada membre de la Junta expira la vetlla de la primera sessió de la Junta a la qual tingui dret a assistir el seu successor.

3. Quan un membre de la Junta deixi d'assistir a tres períodes de sessions consecutius es considerarà que ha renunciat.

4. El Consell, a recomanació de la Junta, pot destituir a un membre de la Junta que ja no reuneixi les condicions necessàries per formar-ne part de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 9. Aquesta recomanació ha de comptar amb el vot afirmatiu de nou membres de la Junta.

5. Quan, durant el mandat d'un membre de la Junta, quedi vacant el seu càrrec, el Consell ha de cobrir aquesta vacant elegint un altre membre per la resta del mandat com abans millor i de conformitat amb les disposicions aplicables de l'article 9.

6. Els membres de la Junta reben una remuneració adequada que fixa l'Assemblea General.

Article 11

Reglament intern de la Junta

1. La Junta elegeix el seu president i les persones que ocupen els càrrecs directius que consideri necessaris i aprova el seu reglament intern.

2. La Junta es reuneix amb la freqüència que cregui necessària per al bon desenvolupament de les seves funcions, però ha de celebrar almenys dues reunions anuals.

3. A les sessions de la Junta el quòrum ha de ser de vuit membres.

Article 12

Funcionament del sistema de previsions

1. La Junta fixa la data o dates i la manera com han de facilitar-se les previsions, segons el que preveu l'article 19, i prescriu la utilització de formularis a l'efecte.

2. La Junta ha de sol·licitar als governs dels països i territoris als quals no s'aplica aquesta Convenció que facilitin les seves previsions de conformitat amb el que preveu aquesta Convenció.

3. Si un estat no subministra les previsions respecte d'algun dels seus territoris a la data fixada, la Junta les estableix en la mesura en què es pugui. La Junta estableix aquestes previsions, en col·laboració amb el govern interessat, sempre que això sigui factible.

4. La Junta examina les previsions, fins i tot les suplementàries i, excepte quan es tracti de necessitats per a finalitats especials, pot sol·licitar les dades que estimi necessàries respecte de qualsevol país o territori a nom del qual s'hagi subministrat la previsió, per completar-la o aclarir qualsevol declaració que hi figuri.

5. La Junta, amb vista a limitar l'ús i la distribució d'estupefaents a la quantitat adequada necessària per a finalitats mèdiques i científiques i a assegurar la seva disponibilitat per a aquestes finalitats, ha de confirmar com abans millor les previsions, fins i tot les suplementàries, o pot modificar-les amb el consentiment del govern interessat. En cas de desacord entre el govern i la Junta, aquesta última tindrà dret a establir, comunicar i publicar les seves pròpies previsions, fins i tot les suplementàries.

6. A més dels informes esmentats dins l'article 15, la Junta ha de publicar, a les èpoques que determini però almenys un cop l'any, la informació sobre les previsions que pugui, al seu criteri, facilitar l'aplicació d'aquesta Convenció.

Article 13

Funcionament del sistema d'informació estadística

1. La Junta determina com ha de presentar-se la informació estadística segons el que preveu l'article 20 i prescriu la utilització de formularis a aquest efecte.

2. La Junta ha d'examinar la informació que rebí per determinar si les parts o qualsevol altre estat han complert les disposicions d'aquesta Convenció.

3. La Junta pot sol·licitar les dades suplementàries que consideri necessàries per completar o explicar les que figuren dins la informació estadística.

4. La Junta no té competència per formular preguntes o expressar la seva opinió sobre les dades estadístiques relatives als estupefaents necessaris per a finalitats especials.

Article 14

Mesures de la Junta per assegurar el compliment de les disposicions d'aquesta Convenció

1. a) Si, sobre la base de l'examen de la informació presentada pels governs a la Junta de conformitat amb les disposicions d'aquesta Convenció o d'informació transmesa per òrgans o organismes especialitzats de les Nacions Unides o, sempre que siguin aprovades per la Comissió, prèvia recomanació de la Junta, per altres organitzacions intergovernamentals o organitzacions no governamentals internacionals que tinguin competència directa en l'afar de què es tracti i estiguin reconegudes com a entitats consultives pel Consell Econòmic i Social de conformitat amb l'article 71 de la Carta de les Nacions Unides o que gaudeixin de condició anàloga per acord especial del Consell, la Junta té raons objectives per creure que les finalitats d'aquesta Convenció corren un greu perill perquè una part, un país o un territori no ha complert les dispo-

sicions d'aquesta Convenció, té dret a proposar al govern interessat la celebració de consultes o a sol·licitar-li explicacions. Si, encara que no hagin deixat de complir-se les disposicions de la Convenció, una part, un país o un territori ha esdevingut un centre important de cultiu, producció, fabricació, tràfic o ús il·lícits d'estupefaents, o hi ha proves que existeix un risc greu que arribi a ser-ho, la Junta té dret a proposar al govern interessat la celebració de consultes. Sense perjudici del dret de la Junta a assenyalar la qüestió a l'atenció de les parts, del Consell i de la Comissió, les qüestions esmentades a la lletra d, la sol·licitud d'informació i les explicacions d'un govern o la proposta de consultes i les consultes celebrades amb un govern en virtut d'aquesta lletra es consideren afers confidencials.

b) Després d'actuar en virtut de la lletra a, la Junta, si ha verificat que és necessari procedir així, pot sol·licitar al govern interessat que adopti les mesures correctives que les circumstàncies aconsellin per a l'execució de les disposicions d'aquesta Convenció.

c) La Junta, si ho considera necessari per avaluar una qüestió esmentada a la lletra a supra, pot proposar al govern interessat la realització d'un estudi al respecte en el seu territori, pels mitjans que el govern consideri apropiats. El govern interessat, si decideix realitzar aquest estudi, pot sol·licitar a la Junta que posi a la seva disposició els mitjans tècnics pericials i els serveis d'una o més persones amb la capacitat necessària per prestar assistència als agents del Govern en l'estudi en qüestió. La o les persones que proposi la Junta han de sotmetre's a l'aprovació del govern interessat. Les modalitats d'aquest estudi i el termini dins del qual s'ha d'efectuar es determinen mitjançant consulta entre el govern i la Junta. El govern comuniquen a la Junta els resultats de l'estudi i indica les mesures correctores que considera necessari adoptar.

d) Si la Junta considera que el govern interessat ha deixat de donar les explicacions satisfactòries que se li han sol·licitat de conformitat amb la lletra a o d'adoptar les mesures correctives

que se li han demanat de conformitat amb la lletra b o que existeix una situació greu que requereix l'adopció de mesures de cooperació en el pla internacional amb l'objectiu de trobar-hi una solució, pot assenyalar l'afer a l'atenció de les parts, del Consell i de la Comissió. La Junta ha de procedir així quan els objectius d'aquesta Convenció corrin greu perill i no hagi estat possible resoldre satisfactòriament l'afer d'altra manera. La Junta ha de procedir de la mateixa manera si comprova que existeix una situació greu que requereix l'adopció de mesures de cooperació internacional amb l'objectiu de trobar-hi una solució i que el fet d'assenyalar aquesta situació a l'atenció de les parts, del Consell i de la Comissió és el mètode més apropiat per facilitar aquesta cooperació; després d'examinar els informes de la Junta i, si escau, de la Comissió sobre l'afer, el Consell pot assenyalar aquest afer a l'Assemblea General.

2. La Junta, quan assenyali un afer a l'atenció de les parts, del Consell i de la Comissió en virtut de la lletra c de l'apartat 1, pot, si ha comprovat que és necessari procedir així, recomanar a les parts que cessin d'importar estupefaents del país interessat, d'exportar-los-hi o de fer ambdues coses, durant un període determinat o fins que la Junta quedi satisfeta amb la situació existent en aquest territori o país. L'estat interessat pot plantejar la qüestió davant el Consell.

3. La Junta té dret a publicar un informe sobre qualsevol qüestió relacionada amb les disposicions d'aquest article i comunicar-lo al Consell, el qual l'ha de remetre a totes les parts. Si la Junta fa pública en aquest informe una decisió presa en virtut d'aquest article o qualsevol informació relacionada amb aquesta, també ha d'incloure els punts de vista del govern interessat, si aquest ho sol·licita.

4. Si la decisió de la Junta que ha estat publicada d'acord amb aquest article no és unànime, també s'ha de fer pública l'opinió de la minoria.

5. Quan la Junta discuteixi una qüestió que en virtut del que preveu aquest article interessi directament a un país,

aquest ha de ser convidat a estar representat a la reunió de la Junta.

6. Es necessita una majoria de dos terços del total de membres de la Junta per adoptar decisions en virtut d'aquest article.

Article 14 bis *Assistència tècnica i financera*

En els casos en què ho estimi pertinent, paral·lelament a les mesures enunciades en els apartats 1 i 2 de l'article 14, o en substitució d'elles, la Junta, d'acord amb el govern interessat, pot recomanar als òrgans competents de les Nacions Unides i als seus organismes especialitzats que es presti assistència tècnica o financera, o ambdues, a aquest govern amb l'objectiu de donar-li suport en els seus esforços per complir les obligacions que ha contret en virtut d'aquesta Convenció, entre elles les estipulades o mencionades en els articles 2, 35, 38 i 38 bis.

Article 15 *Informes de la Junta*

1. La Junta ha de redactar un informe anual sobre la seva tasca i els informes complementaris que consideri necessaris. Aquests informes han de contenir, a més, una anàlisi de les previsions i de les informacions estadístiques de què disposi la Junta i, quan s'escaigui, una indicació dels aclariments fets pels governs per iniciativa pròpia o a requeriment de la Junta, juntament amb les observacions i recomanacions que la Junta desitgi fer. Aquests informes han de ser sotmesos al Consell per mediació de la Comissió, que formula les observacions que estimi oportunes.

2. Aquests informes han de ser comunicats a les parts i publicats posteriorment pel secretari general. Les parts han de permetre que es distribueixin sense limitació.

Article 16 *Secretaria*

Els serveis de secretaria de la Comissió i de la Junta han de ser subministrats pel secretari general. No obstant això, el secretari de la Junta és nomenat pel secretari general en consulta amb la Junta.

Article 17 *Administració especial*

Les parts han de mantenir una administració especial que esta a càrrec de l'aplicació de les disposicions d'aquesta Convenció.

Article 18 *Dades que han de proporcionar les parts al secretari general*

1. Les parts han de facilitar al secretari general les dades que la Comissió pugui sol·licitar per ser necessàries per al desenvolupament de les seves funcions i, en particular:

a) Un informe anual sobre l'aplicació d'aquesta Convenció a cadascun dels seus territoris.

b) El text de totes les lleis i tots els reglaments promulgats periòdicament per posar en pràctica aquesta Convenció.

c) Les dades que sol·liciti la Comissió sobre els casos de tràfic il·lícit, especialment les dades de cada cas descobert de tràfic il·lícit que puguin tenir importància, ja sigui per posar de manifest les fonts d'on provenen els estupefaents per a dit tràfic o bé per les quantitats de què es tracti o el mètode utilitzat pels traficants il·lícits.

d) Els noms i les adreces de les autoritats administratives facultades per expedir permisos o certificats d'exportació i d'importació.

2. Les parts han de fornir les dades esmentades a l'apartat anterior de la manera i a la data que fixi la Comissió i utilitzant els formularis que ella indiqui.

Article 19 *Previsions de les necessitats d'estupefaents*

1. Les parts han de facilitar anualment a la Junta, respecte de cadascun dels seus territoris, de la manera i de la forma que ella estableixi i en formularis proporcionats per ella, les seves previsions sobre les qüestions següents:

a) La quantitat d'estupefaents que serà consumida amb finalitats mèdiques i científiques.

b) La quantitat d'estupefaents que serà utilitzada per fabricar altres estupe-

faents, preparats de la Llista III i substàncies a què no s'aplica aquesta Convenció.

c) Les existències d'estupefaents a 31 de desembre de l'any a què es refereixen les previsions.

d) Les quantitats d'estupefaents necessaris per agregar a les existències especials.

e) La superfície de terreny (en hectàrees) que es destinarà al cultiu del cascall i la seva ubicació geogràfica.

f) La quantitat aproximada d'opi que es produirà.

g) El nombre d'establiments industrials que fabricaran estupefaents sintètics.

h) Les quantitats d'estupefaents sintètics que fabricarà cadascun dels establiments esmentats a l'apartat anterior.

2.a) Fetes les deduccions a què es refereix l'apartat 3 de l'article 21, el total de les previsions per a cada territori i cada estupefaent, serà la suma de les quantitats indicades a les lletres a, b i d de l'apartat 1 d'aquest article, més la quantitat necessària perquè les existències disponibles a 31 de desembre de l'any anterior arribin a la quantitat prevista, segons el que preveu la lletra c de l'apartat 1.

b) Fetes les deduccions a què es refereix l'apartat 3 de l'article 21, pel que fa a les importacions, i a l'apartat 2 de l'article 21 bis, el total de les previsions d'opi per a cada territori és la suma de les quantitats indicades en les lletres a, b i d de l'apartat 1 d'aquest article, més la quantitat necessària perquè les existències disponibles a 31 de desembre de l'any anterior arribin a la quantitat prevista, segons el que preveu la lletra c de l'apartat 1, o la quantitat indicada a la lletra f de l'apartat 1 d'aquest article si aquesta última és major.

c) Fetes les deduccions a què es refereix l'apartat 3 de l'article 21, el total de les previsions de cada estupefaent sintètic per a cada territori és la suma de les quantitats indicades en els apartats a, b i d de l'apartat 1 d'aquest article, més la quantitat necessària perquè les

existències disponibles a 31 de desembre de l'any anterior arribin a la quantitat prevista, segons el que preveu la lletra c de l'apartat 1, o la suma de les quantitats indicades a la lletra h de l'apartat 1 d'aquest article si aquesta última és major.

d) Les previsions proporcionades en virtut del que preveuen les lletres precedents d'aquest apartat es modifiquen segons correspongui per tenir en compte qualsevol quantitat decomissada que s'hagi lliurat aleshores per a usos lícits, alhora que qualsevol quantitat retirada de les existències per a les necessitats de la població civil.

3. Qualsevol estat pot facilitar durant l'any previsions suplementàries exposant les raons que les justifiquin.

4. Les parts han de comunicar a la Junta el mètode utilitzat per determinar les quantitats que figuren a les previsions i qualsevol modificació introduïda en aquest mètode.

5. Fetes les deduccions esmentades a l'apartat 3 de l'article 21 i prenent en consideració, sempre que es pugui, les disposicions de l'article 21 bis, no s'han d'excedir les previsions.

Article 20

Dades estadístiques que s'han de proporcionar a la Junta

1. Les parts han de proporcionar a la Junta, respecte de cadascun dels seus territoris, de la manera i de la forma en què ella estableixi i en formularis proporcionats per ella, dades estadístiques sobre les qüestions següents:

a) Producció i fabricació d'estupefaents.

b) Ús d'estupefaents per a la fabricació d'altres estupefaents, dels preparats de la Llista III i de substàncies a què no s'aplica aquesta Convenció, alhora que de la palla de cascall per a la fabricació d'estupefaents.

c) Consum d'estupefaents.

d) Importacions i exportacions d'estupefaents i de palla de cascall.

e) Decomís d'estupefaents i destí que se'ls dona.

f) Existències d'estupefaents a 31 de desembre de l'any a què es refereixen les estadístiques.

g) Superfície d'estupefaents a 31 de desembre de l'any a què es refereixen les estadístiques.

2. a) Les dades estadístiques relatives a les qüestions esmentades en l'apartat 1, excepte la lletra d, s'estableixen anualment i es presenten a la Junta a més tardar el 30 de juny de l'any següent a l'any a què es refereixen.

b) Les dades estadístiques relatives a les qüestions esmentades a la lletra d de l'apartat 1 s'estableixen trimestralment i es presenten a la Junta dins del mes següent al trimestre a què es refereixen.

3. Les parts no estan obligades a presentar dades estadístiques relatives a les existències especials, però han de presentar separadament dades relatives als estupefaents importats o obtinguts al país o territori amb finalitats especials, alhora que sobre les quantitats d'estupefaents retirades de les existències especials per satisfer les necessitats de la població civil.

Article 21

Limitació de la fabricació i de la importació

1. La quantitat total de cada estupefaent fabricada o importada per cada país o territori en un any no pot excedir de la suma de les quantitats següents:

a) La quantitat consumida, dins dels límits de les previsions corresponents, amb finalitats mèdiques i científiques.

b) La quantitat utilitzada, dins dels límits de les previsions corresponents, per a la fabricació d'altres estupefaents, de preparats de la Llista III i de substàncies a què no s'aplica aquesta Convenció.

c) La quantitat exportada.

d) La quantitat afegida a les existències amb l'objectiu de portar-les al nivell establert a les previsions corresponents.

e) La quantitat adquirida, dins dels límits de les previsions corresponents, amb finalitats especials.

2. De la suma de les quantitats indicades en l'apartat 1 s'ha de deduir tota quantitat que hagi estat decomissada i lliurada per a usos lícits, alhora que tota quantitat retirada de les existències especials per a les necessitats de la població civil.

3. Si la Junta arriba a la conclusió que la quantitat fabricada o importada en un any determinat excedeix de la suma de les quantitats indicades en l'apartat 1, fetes les deduccions prescrites per l'apartat 2 d'aquest article, qualsevol excedent així determinat i que subsisteixi al final de l'any s'ha de deduir, l'any següent, de les quantitats que hagin de fabricar-se o importar-se i del total de les previsions, determinat en l'apartat 2 de l'article 19.

4. a) Si les informacions estadístiques sobre importacions i exportacions (article 20) indiquessin que la quantitat exportada a qualsevol país o territori excedeix del total de les previsions relatives a dit país o territori, segons es determina en l'apartat 2 de l'article 19, més les quantitats que figuren com a exportades i deduïts els excedents segons es determina a l'apartat 3 d'aquest article, la Junta pot notificar aquest fet als estats a què, a judici de la Junta, hagi de comunicar-se dita informació.

b) Quan rebin aquesta notificació, les parts no han d'autoritzar durant l'any cap nova exportació de l'estupefaent en qüestió al país o territori de què es tracti, excepte:

i) Si dit país o territori envia una nova previsió que correspongui a l'augment de les seves importacions i a la quantitat suplementària que necessiti.

ii) En casos excepcionals quan, a judici del govern del país exportador, l'exportació sigui indispensable per al tractament dels malalts.

Article 21 bis

Limitació de la producció de l'opi

1. La producció d'opi de qualsevol país o territori s'ha d'organitzar i fiscalitzar de tal manera que s'asseguri que, en la mesura del possible, la quantitat produïda en un any qualsevol no excedeixi les previsions de la quantitat d'opi

que s'ha de produir, establertes de conformitat amb la lletra f de l'apartat 1 de l'article 19.

2. Si la Junta, sobre la base de la informació que posseeix en virtut de les disposicions d'aquesta Convenció, conclou que una part que ha presentat unes previsions de conformitat amb la lletra f de l'apartat 1 de l'article 19 no ha limitat l'opi produït dins de les seves fronteres a les finalitats lícites de conformitat amb les previsions pertinents i que una quantitat important de l'opi produït, lícitament o il·lícita, dins de les fronteres de dita part, ha estat desviada al tràfic il·lícit, pot, després d'estudiar les explicacions de la part de què es tracti, que li han de ser presentades en el termini d'un mes a partir de la notificació de tal conclusió, decidir que es dedueixi la totalitat o una part de dita quantitat de la que s'ha de produir i del total de les previsions definides a la lletra b de l'apartat 2 de l'article 19 per a l'any immediat en què aquesta deducció pugui realitzar-se tècnicament, tenint en compte l'estació de l'any i les obligacions contractuals respecte de l'exportació de l'opi. Aquesta decisió entra en vigor noranta dies després d'haver estat notificada a la part de què es tracti.

Article 22

Disposició especial aplicable al cultiu

1. Quan les condicions existents al país o en un territori d'una part siguin tals que, al seu criteri, la prohibició del cultiu del cascull, de l'arbust de coca o de la planta del cànnabis resulti la mesura més adequada per protegir la salut pública i evitar que els estupefaents siguin objecte de tràfic il·lícit, la part interessada prohibirà el cultiu esmentat.

2. Una part que prohibeixi el cultiu del cascull o de la planta del cànnabis ha de prendre les mesures apropiades per segrestar qualsevol planta il·lícitament cultivada i destruir-la, excepte petites quantitats requerides per la part per a propòsits científics o d'investigació.

Article 23

Organismes nacionals de l'opi

1. Les parts que permetin el cultiu del cascull per a la producció d'opi han d'establir, si no ho han fet ja, i mantenir, un o més organismes oficials (denominats en aquest article, d'ara endavant, l'Orga-

nisme) per desenvolupar les funcions que se li assignin en aquest article.

2. Dites parts han d'aplicar al cultiu del cascull per a la producció d'opi i a l'opi les disposicions següents:

a) L'Organisme ha de designar les zones i les parcel·les de terreny en què es permetrà el cultiu del cascull per a la producció d'opi.

b) Només poden dedicar-se a dit cultiu els cultivadors que tinguin una llicència expedida per l'Organisme.

c) Cada llicència ha d'especificar la superfície en què s'autoritza el cultiu.

d) Tots els cultivadors de cascull estan obligats a lliurar la totalitat de les seves collites d'opi a l'Organisme. L'Organisme ha de comprar dites collides i prendre possessió material, com abans millor, a més tardar quatre mesos després d'acabada la recol·lecció.

e) L'Organisme té el dret exclusiu d'importar, exportar, dedicar-se al comerç a l'engròs i mantenir les existències d'opi que no es trobin en poder dels fabricants d'alcaloides d'opi, opi medicinal o preparats d'opi. Les parts no estan obligades a ampliar aquest dret exclusiu a l'opi medicinal i als preparats a base d'opi.

3. Les funcions administratives a què es refereix l'apartat 2 han de ser desenvolupades per un sol organisme públic si la Constitució de la part interessada ho permet.

Article 24

Limitació de la producció d'opi per al comerç internacional

1. a) Si una de les parts projecta iniciar la producció d'opi o augmentar la seva producció anterior, ha de tenir present la demanda mundial d'opi de conformitat amb les previsions publicades per la Junta, a fi que la seva producció no ocasioni superproducció d'opi al món.

b) Cap part pot permetre la producció o l'augment de la producció d'opi si creu que aquesta producció o aquest augment en el seu territori pot ocasionar tràfic il·lícit d'opi.

2 a) Sense perjudici del que preveu l'apartat 1, si una part, que l'1 de gener

de 1961 no produïa opi per a l'exportació, desitja exportar l'opi que produeix en quantitats que no excedeixin de cinc tones anuals, ho ha de notificar a la Junta i li ha de proporcionar amb dita notificació informació sobre:

- i) La fiscalització que, de conformitat amb aquesta Convenció, s'aplica a l'opi que ha de ser produït i exportat.
- ii) El nom del país o països a què espera exportar dit opi.

i la Junta pot aprovar tal notificació o recomanar a la part que no produeixi opi per a l'exportació.

b) Quan una part que no sigui de les al·ludides a l'apartat 3 desitgi produir opi per a l'exportació en quantitats que excedeixin de cinc tones anuals, ho ha de notificar al Consell i ha de proporcionar amb dita notificació informació pertinent, que compregui:

- i) Les quantitats que calcula que produirà per a l'exportació.
- ii) La fiscalització aplicable o proposada respecte de l'opi que s'ha de produir.
- iii) El nom del país o països a què espera exportar dit opi.

i el Consell ha d'aprovar la notificació o recomanar a la part que no produeixi opi per a l'exportació.

3. Malgrat el que disposen les lletres a i b de l'apartat 2, una part que durant els 10 anys immediatament anteriors a l'1 de gener de 1961 exportava l'opi que produïa, pot continuar exportant l'opi que produeix.

4. a) Les parts no han d'importar opi de cap país o territori, excepte l'opi produït al territori de:

- i) Les parts al·ludides a l'apartat 3.
- ii) Les parts que hagin adreçat una notificació a la Junta, segons el que preveu la lletra a de l'apartat 2.
- iii) Les parts que hagin rebut l'aprovació del Consell, segons el que preveu la lletra b de l'apartat 2.

b) Malgrat el que preveu la lletra a d'aquest apartat, les parts poden importar opi, produït per qualsevol país que hagi produït i exportat opi durant els

10 anys anteriors a l'1 de gener de 1961, sempre que dit país hagi establert i mantingui un òrgan o organisme de fiscalització nacional per a les finalitats enunciades a l'article 23 i apliqui mitjans eficaços per assegurar que l'opi que produeix no es desvii al tràfic il·lícit.

5. Les disposicions d'aquest article no impedeixen que les parts:

- a) Produeixin opi suficient per a les seves pròpies necessitats.
- b) Exportin a altres parts, de conformitat amb les disposicions d'aquesta Convenció, l'opi que decomissin en el tràfic il·lícit.

Article 25

Fiscalització de la palla de cascall

1. Les parts que permetin el cultiu del cascall amb finalitats que no siguin la producció d'opi han d'adoptar totes les mesures necessàries perquè:

- a) No es produeixi opi d'aquest cascall.
- b) Es fiscalitzi de manera adequada la fabricació d'estupefaents a base de la palla de cascall.

2. Les parts han d'aplicar a la palla de cascall el règim de llicències d'importació i d'exportació que es preveu als apartats 4 a 15 de l'article 31.

3. Les parts han de facilitar sobre la importació i l'exportació de palla de cascall les mateixes dades estadístiques que s'exigeixen per als estupefaents a la lletra d de l'apartat 1 i a la lletra b de l'apartat 2 de l'article 20.

Article 26

L'arbust de coca i les fulles de coca

1. Les parts que permetin el cultiu de l'arbust de coca han d'aplicar a aquest i a les fulles de coca el sistema de fiscalització establert per l'article 23 per a la fiscalització del cascall; però, respecte de la lletra d de l'apartat 2 d'aquest article, l'obligació imposada a l'Organisme allí al·ludit ha de ser solament de prendre possessió material de la collita com abans millor després de la fi d'aquesta.

2. En la mesura en què es pugui, les parts han d'obligar a arrancar d'arrel tots els arbustos de coca que creixen en estat

silvestre i destruir els que es cultivin il·lícitament.

Article 27

Disposicions suplementàries referents a les fulles de coca

1. Les parts poden autoritzar l'ús de fulles de coca per a la preparació d'un agent saporífer que no contingui cap alcaloide i, en la mesura necessària per a dit ús, autoritzar la producció, la importació, l'exportació, el comerç i la possessió de dites fulles.

2. Les parts han de fornir per separat previsions (article 19) i la informació estadística (article 20) respecte de les fulles de coca per a la preparació de l'agent saporífer, excepte en la mesura en què les mateixes fulles de coca s'utilitzin per a l'extracció d'alcaloides i de l'agent saporífer i així s'expliqui a la informació estadística i a les previsions.

Article 28

Fiscalització del cànnabis

1. Si una part permet el cultiu de la planta del cànnabis per produir cànnabis o resina de cànnabis, ha d'aplicar a aquest cultiu el mateix sistema de fiscalització establert per l'article 23 per a la fiscalització del cascall.

2. Aquesta Convenció no s'aplica al cultiu de la planta del cànnabis destinat exclusivament a finalitats industrials (fibra i llavors) o hortícoles.

3. Les parts han d'adoptar les mesures necessàries per impedir l'ús indegut o el tràfic il·lícit de les fulles de la planta del cànnabis.

Article 29

Fabricació

1. Les parts han d'exigir que la fabricació d'estupefaents es realitzi sota el règim de llicències amb excepció del cas en què aquestos siguin fabricats per empreses estatals.

2. Les parts:

- a) Han d'exercir una fiscalització sobre totes les persones i les empreses que es dediquin a la fabricació d'estupefaents o hi participin.

- b) S'han de sotmetre a un règim de llicències als establiments i locals on es pugui realitzar aquesta fabricació.

c) Han d'exigir que els fabricants d'estupefaents a qui s'hagi atorgat llicència obtinguin permisos periòdics en què s'especifiqui la classe i la quantitat d'estupefaents que estiguin autoritzats a fabricar. Tanmateix, no és necessari exigir aquest requeriment per fabricar preparats.

3. Les parts ha d'impedir que s'acumulin, en poder dels fabricants d'estupefaents, quantitats d'estupefaents o de palla de cascall superiors a les necessàries per al funcionament normal de l'empresa, tenint en compte les condicions que prevalguin al mercat.

Article 30

Comerç i distribució

1. a) Les parts han d'exigir que el comerç i la distribució d'estupefaents estiguin sotmesos a llicència, excepte quan aquest comerç o aquesta distribució siguin realitzats per una empresa o per empreses de l'estat.

b) Les parts:

i) Han de fiscalitzar a totes les persones i les empreses que realitzin o es dediquin al comerç o a la distribució d'estupefaents o hi participin.

ii) Han de sotmetre a un règim de llicències als establiments i locals on es pugui realitzar aquest comerç o aquesta distribució. No serà necessari exigir el requeriment de llicència respecte dels preparats.

c) Les disposicions de les lletres a i b relatives a llicències no s'apliquen necessàriament a les persones degudament autoritzades per exercir funcions terapèutiques o científiques, i mentre les exerceixin.

2. Les parts també han de:

a) Impedir que en poder dels comerciants, els distribuïdors, les empreses de l'estat o les persones degudament autoritzades abans esmentades, s'acumulin quantitats d'estupefaents i palla de cascall que excedeixin de les necessàries per al funcionament normal de l'empresa, tenint en compte les condicions que prevalguin al mercat.

b) i) Exigir receptes mèdiques per al subministrament o despatx d'estupefaents a particulars. Aquest requeri-

ment no s'aplica necessàriament als estupefaents que una persona pugui obtenir, usar, lliurar o administrar legalment en l'exercici de les seves funcions terapèutiques degudament autoritzades.

ii) Si les parts estimen que aquestes mesures són necessàries o convenients, han d'exigir que les receptes dels estupefaents de la Llista I es lliurin en formularis oficials que les autoritats públiques competents o les associacions professionals autoritzades facilitaran en forma de talonaris.

3. És desitjable que les parts exigeixin que les ofertes escrites o impreses d'estupefaents, la propaganda de qualsevol classe o els fullets descriptius d'estupefaents, que s'utilitzin amb finalitats comercials, els embolcalls interiors dels paquets que continguin estupefaents i les etiquetes amb què es presentin a la venda els estupefaents indiquin les denominacions comunes internacionals comunicades per l'Organització Mundial de la Salut.

4. Si una part considera que tal mesura és necessària o desitjable, ha d'exigir que el paquet o l'embolcall interior de l'estupefaent porti una doble banda vermella perfectament visible. L'embolcall exterior del paquet que contingui aquest estupefaent no ha de portar la doble banda vermella.

5. Les parts han d'exigir que a l'etiqueta amb què es presenti a la venda qualsevol estupefaent s'indiqui el contingut d'estupefaent exacte, amb el seu pes o la seva proporció. Aquest requeriment de la retolació no s'aplica necessàriament a un estupefaent que es lliuri a una persona sota recepta mèdica.

6. Les disposicions dels apartats 2 i 5 no s'apliquen necessàriament al comerç al detall ni a la distribució al detall dels estupefaents de la Llista II.

Article 31

Disposicions especials referents al comerç internacional

1. Les parts no han de permetre, sabent-ho, l'exportació d'estupefaents a cap país o territori, excepte si es fa:

a) De conformitat amb les lleis i reglaments de dit país o territori.

b) Dins dels límits del total de les previsions per a aquest país o territori, segons es defineixen en l'apartat 2 de l'article 19, més les quantitats destinades a la reexportació.

2. Les parts han d'exercir als ports francs i a les zones franques la mateixa inspecció i fiscalització que en altres parts del seu territori, sense perjudici que puguin aplicar mesures més severes.

3. Les parts:

a) Han d'exercir la fiscalització de les importacions i les exportacions d'estupefaents, excepte quan aquestes siguin efectuades per una empresa o empreses de l'estat mitjançant llicència.

b) Han d'exercir una fiscalització sobre tota persona i sobre tota empresa que es dediqui a la importació o a l'exportació d'estupefaents o hi participi.

4. a) Les parts que permetin l'exportació o la importació d'estupefaents han d'exigir que s'obtingui una autorització diferent d'importació o d'exportació per a cada importació o exportació, ja es tracti d'un o més estupefaents.

b) En aquesta autorització s'ha d'indicar el nom de l'estupefaent; la denominació comú internacional, si existís; la quantitat que ha d'importar-se o exportar-se i el nom i l'adreça de l'importador i de l'exportador; i s'ha d'especificar el període dins del qual s'ha d'efectuar la importació o l'exportació.

c) L'autorització d'exportació ha d'indicar, a més, el número i la data del certificat d'importació (apartat 5) i de l'autoritat que l'ha lliurat.

d) L'autorització d'importació pot permetre que la importació s'efectuï en més d'una expedició.

5. Abans de concedir un permís d'exportació, les parts han d'exigir que la persona o l'establiment que ho sol·liciti presenti un certificat d'importació lliurat per les autoritats competents del país o del territori importador, en què consti que ha estat autoritzada la importació de l'estupefaent o dels estupefaents que s'hi esmenten. Les parts s'han d'ajustar en la mesura en què es pugui al model de cer-

tificat d'importació aprovat per la Comissió.

6. Cada expedició ha d'anar acompanyada d'una còpia del permís d'exportació, de què el govern que l'hagi lliurat enviarà una còpia al govern del país o territori importador.

7. a) Un cop efectuada la importació, o un cop exhaurit el termini fixat per a ella, el govern del país o territori importador ha de retornar el permís d'exportació, degudament anotat, al govern del país o territori exportador.

b) A l'anotació s'ha d'indicar la quantitat efectivament importada.

c) Si s'ha exportat en realitat una quantitat inferior a l'especificada en el permís d'exportació, les autoritats competents han d'indicar en aquest permís i a les còpies oficials corresponents la quantitat efectivament exportada.

8. Queden prohibides les exportacions adreçades a un banc al compte d'una persona o entitat diferent de la designada en el permís d'exportació.

9. Queden prohibides les exportacions adreçades a un magatzem de duanes, a menys que al certificat d'importació presentat per la persona o l'establiment que sol·licita el permís d'exportació, el govern del país importador declari que ha aprovat la importació per al seu dipòsit en un magatzem de duanes. En aquest cas, el permís d'exportació ha d'especificar que la importació es fa amb aquesta destinació. Per retirar una expedició consignada al magatzem de duanes és necessari un permís de les autoritats a la jurisdicció de les quals es trobi el magatzem i, si es destina a l'estranger, es considera com a una nova exportació en el sentit d'aquesta Convenció.

10. Les expedicions d'estupefaents que entrin en el territori d'una part o en surtin sense anar acompanyades d'un permís d'exportació han de ser detingudes per les autoritats competents.

11. Cap part ha de permetre que passin a través del seu territori estupefaents expedits en un altre país, siguin o no descarregats del vehicle que els transporta, a menys que es presenti a les auto-

ritats competents d'aquesta part una còpia del permís d'exportació corresponent a aquesta expedició.

12. Les autoritats competents d'un país o territori que hagin permès el trànsit d'una expedició d'estupefaents han d'adoptar totes les mesures necessàries per impedir que es doni a l'expedició una destinació diferent de la indicada a la còpia del permís d'exportació que l'acompanyi, a menys que el govern del país o territori pel qual passi l'expedició autoritzi el canvi de destinació. El govern d'aquest país o territori considera tot canvi de destinació que se sol·liciti com a una exportació del país o territori de trànsit al país o territori de nova destinació. Si s'autoritza el canvi de destinació, les disposicions de les lletres a i b de l'apartat 7 han de ser també aplicades entre el país o territori de trànsit i el país o territori del qual va procedir originalment l'expedició.

13. Cap expedició d'estupefaents, tant si es troba en trànsit com dipositada en un magatzem de duanes, pot ser sotmesa a qualsevol manipulació que pugui modificar la naturalesa de l'estupefaent. Tampoc pot modificar-se el seu embalatge sense permís de les autoritats competents.

14. Les disposicions dels apartats 11 a 13 relatives al pas d'estupefaents a través del territori d'una part no s'apliquen quan l'expedició de què es tracti sigui transportada per una aeronau que no aterri al país o territori de trànsit. Si l'aeronau aterra en aquest país o territori, aquestes disposicions han de ser aplicades en la mesura en què les circumstàncies ho requereixin.

15. Les disposicions d'aquest article s'apliquen sense perjudici de les disposicions de qualsevol acord internacional que limiti la fiscalització que pugui ser exercida per qualsevol de les parts sobre els estupefaents en trànsit.

16. Llevat d'allò previst per la lletra a de l'apartat 1 i per l'apartat 2, cap disposició d'aquest article s'aplica necessàriament en el cas dels preparats de la Llista III.

Article 32

Disposicions especials relatives al transport d'estupefaents dins les farmàcies de primers auxilis de bucs o aeronaus de les línies internacionals

1. El transport internacional per bucs o aeronaus de les quantitats limitades d'estupefaents necessàries per a la prestació de primers auxilis o per a casos urgents en el curs del viatge no es considera com a importació o exportació en el sentit d'aquesta Convenció.

2. S'han d'adoptar les precaucions adequades pel país de la matrícula per evitar l'ús indegut de les drogues a què es refereix l'apartat 1 o la seva desviació per a finalitats il·lícites. La Comissió ha de recomanar dites precaucions, en consulta amb les organitzacions internacionals pertinents.

3. Els estupefaents transportats per bucs o aeronaus de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 estan subjectes a les lleis, els reglaments, els permisos i les llicències del país de la matrícula, sense perjudici del dret de les autoritats locals competents a efectuar comprovacions i inspeccions o adoptar altres mesures de fiscalització a bord del buc o l'aeronau. L'administració de dits estupefaents en cas de necessitat urgent no es considera que constitueixi una violació de les disposicions de la lletra b de l'apartat 2 de l'article 30.

Article 33

Possessió d'estupefaents

Les parts només han de permetre la possessió d'estupefaents amb autorització legal.

Article 34

Mesures de fiscalització i d'inspecció

Les parts han d'exigir:

a) Que totes les persones a qui es concedeixin llicències en virtut d'aquesta Convenció o que ocupin càrrecs directius o d'inspecció en una empresa de l'estat establerta segons el que preveu aquesta Convenció tinguin la idoneïtat adequada per aplicar fidelment i eficaçment les disposicions de les lleis i els reglaments que es dictin per donar-hi compliment.

b) Que les autoritats administratives, els fabricants, els comerciants, els homes de ciència, les institucions científiques i els hospitals portin registres en què constin les quantitats de cada estupefaent fabricat i de cada adquisició i destinació que es doni als estupefaents. Aquests registres han de ser conservats per un període de dos anys almenys. Quan s'utilitzin talonaris (lletra b de l'apartat 2 de l'article 30) de receptes oficials, aquests talonaris s'han de conservar també durant un període de dos anys almenys.

Article 35

Lluita contra el tràfic il·lícit

Tenint degudament en compte els seus règims constitucional, jurídic i administratiu, les parts:

- a) Han d'assegurar en el pla nacional una coordinació de l'acció preventiva i repressiva contra el tràfic il·lícit; a aquest efecte poden designar un servei apropiat que s'encarregui de dita coordinació.
- b) S'han d'ajudar mútuament en la lluita contra el tràfic il·lícit d'estupefaents.
- c) Han de cooperar estretament entre si i amb les organitzacions internacionals competents de què siguin membres per mantenir una lluita coordinada contra el tràfic il·lícit.
- d) Han de vetllar perquè la cooperació internacional dels serveis apropiats s'efectuï de forma expedita.
- e) Han de tenir cura que, quan es trametin d'un país a un altre els autes per a una acció judicial, la transmissió s'efectuï de forma expedita als òrgans designats per les parts; aquest requeriment no perjudica el dret d'una part a exigir que se li enviïn les peces d'autes per via diplomàtica.
- f) Han de proporcionar, si ho consideren apropiat, a la Junta i a la Comissió per conducte del secretari general, a més de la informació prevista per l'article 18, la informació relativa a les activitats il·lícites d'estupefaents dins les seves fronteres, inclosa la referència al cultiu, la producció, la fabricació, el tràfic i l'ús il·lícit d'estupefaents.
- g) En la mesura en què es pugui, han de proporcionar la informació a què

es fa referència a l'apartat anterior de la manera i a la data en què la Junta ho sol·liciti; si li ho demana una part, la Junta pot oferir-li el seu assessorament a la seva tasca de proporcionar la informació i de tractar de reduir les activitats il·lícites d'estupefaents dins les fronteres de la part.

Article 36

Disposicions penals

1. a) A reserva del que preveu la seva Constitució, cadascuna de les parts s'obliga a adoptar les mesures necessàries perquè el cultiu i la producció, la fabricació, l'extracció, la preparació, la possessió, les ofertes, la posada en venda, la distribució, la compra, la venda, el despatx de qualsevol concepte, el correatge, l'enviament, l'expedició en trànsit, el transport, la importació i l'exportació d'estupefaents, no conformes a les disposicions d'aquesta Convenció o qualsevol altre acte que, en opinió de la part, pugui efectuar-se en infracció de les disposicions d'aquesta Convenció, es considerin com a delictes si es cometen intencionalment i que els delictes greus siguin castigats de forma adequada, especialment amb penes de presó o altres penes de privació de llibertat.

b) Malgrat el que preveu la lletra anterior, quan les persones que facin ús indegut d'estupefaents hagin comès aquests delictes, les parts poden en lloc de declarar-les culpables o de sancionar-les penalment, o a més de declarar-les culpables o de sancionar-les, sotmetre-les a mesures de tractament, educació, postractament, rehabilitació i readaptació social, de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 38.

2. A reserva del que preveu la Constitució, el règim jurídic i la legislació nacional de cada part:

a) i) Cadascun dels delictes enumerats a l'apartat 1, si es comet en diferents països, s'ha de considerar com a un delicte diferent.

ii) La participació deliberada o la confabulació per cometre qualsevol d'aquests delictes, alhora que l'intent de cometre'ls, els actes preparatoris i

les operacions financeres duts a terme de manera intencionada, relatius als delictes de què tracti aquest article, s'han de considerar com a delictes que poden ser castigats amb penes, tal i com disposa l'apartat 1.

iii) Les condemnes pronunciades a l'estranger per aquests delictes han de ser computades per determinar la reincidència.

iv) Els delictes greus referits comesos a l'estranger, tant per nacionals com per estrangers, han de ser jutjats per la part en el territori de la qual s'hagi comès el delicte, o per la part en el territori de la qual es trobi el delinqüent, si no procedeix l'extradició de conformitat amb la llei de la part a la qual se la sol·licita, i si dit delinqüent no ha estat ja processat i sentenciat.

b) i) Cadascun dels delictes enumerats a l'apartat 1 i al punt ii de la lletra a de l'apartat 2 d'aquest article es considera inclòs en els delictes que donin lloc a extradició en qualsevol tractat d'extradició celebrat entre les parts. Les parts es comprometen a incloure aquests delictes com a casos d'extradició en qualsevol tractat d'extradició que celebrin entre si en el futur.

ii) Si una part, que subordini l'extradició a l'existència d'un tractat, rep de l'altra part, amb qui no té tractat, una sol·licitud d'extracció, pot discrecionalment considerar aquesta Convenció com a base jurídica necessària per a l'extradició referent als delictes enumerats a l'apartat 1 i al punt ii de la lletra a de l'apartat 2 d'aquest article. L'extradició estarà subjecta a la resta de condicions exigides pel dret de la part requerida.

iii) Les parts que no subordinin l'extradició a l'existència d'un tractat reconeixen els delictes enumerats a l'apartat 1 i al punt ii de la lletra a de l'apartat 2 d'aquest article com a casos d'extradició entre elles, subjecte a les condicions exigides pel dret de la part requerida.

iv) L'extradició es concedeix de conformitat amb la legislació de la part a qui s'hagi demanat i, malgrat el que preveuen els punts i, ii, i iii de la lle-

tra b de l'apartat 2 d'aquest apartat, aquesta part té dret a negar-se a concedir l'extradició si les seves autoritats competents consideren que el delicte no és prou greu.

3. Les disposicions d'aquest article estan limitades per les disposicions del dret penal de la part interessada, en matèria de jurisdicció.

4. Les disposicions d'aquest article estan limitades per la legislació penal de cada part en matèria de competència.

Article 37

Aprehensió i decomís

Qualsevol estupefaent, substància i utensili emprats per cometre delictes esmentats a l'article 36 o destinats a tal fi poden ser objecte d'aprehensió i de decomís.

Article 38

Mesures contra l'ús indegut d'estupefaents

1. Les parts presten atenció especial a la prevenció de l'ús indegut d'estupefaents i a la prompta identificació, tractament, educació, postractament, rehabilitació social de les persones afectades, adopten totes les mesures possibles a l'efecte i coordinen els seus esforços en aquest sentit.

2. Les parts fomenten, en la mesura en què es pugui, la formació de personal per al tractament, postractament, rehabilitació i readaptació social de qui faci ús indegut d'estupefaents.

3. Les parts procuren prestar assistència a les persones el treball de les quals així ho exigeixi perquè arribin a conèixer els problemes de l'ús indegut d'estupefaents i de la seva prevenció i fomenten igualment aquest coneixement entre el públic en general, si existeix el perill que es difongui l'ús indegut d'estupefaents.

Article 38 bis

Acords conduents a la creació de centres regionals

Si una part ho considera desitjable tenint degudament en compte el seu règim constitucional, legal, administratiu, i amb l'assessorament tècnic de la Junta o dels organismes especialitzats si així ho desitja, pot promoure, com a part de la

seva lluita contra el tràfic il·lícit, la celebració, en consulta amb altres parts interessades de la mateixa regió, d'acords conduents a la creació de centres regionals d'investigació científica i educació per combatre els problemes que originen l'ús i el tràfic il·lícits d'estupefaents.

Article 39

Aplicació de mesures nacionals de fiscalització més estrictes que les establertes per aquesta Convenció

Malgrat el que preveu aquesta Convenció, no està vedat a les parts ni pot presumir-se que els estigui vedat, adoptar mesures de fiscalització més estrictes o rigoroses que les previstes a la Convenció i, en especial, que exigeixin que els preparats de la Llista III o els estupefaents de la Llista II quedin subjectes a totes les mesures de fiscalització aplicables als estupefaents de la Llista I o a aquelles que, a judici de la part interessada, siguin necessàries o convenients per protegir la salut pública.

Article 40

Idiomes de la convenció i procediment per a la seva firma, ratificació i adhesió

1. Aquesta Convenció, els textos angles, xinès, espanyol, francès, i rus de la qual són igualment autèntics, queda oberta, fins a l'1 d'agost de 1961, a la signatura de tots els estats membres de l'Organització de les Nacions Unides, de tots els estats no membres que són parts de l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia o membres d'un organisme especialitzat de les Nacions Unides, i igualment de qualsevol altre estat que el Consell pugui convidar a què sigui part.

2. Aquesta Convenció està subjecta a ratificació. Els instruments de ratificació han de ser dipositats davant el secretari general.

3. Aquesta Convenció està oberta, després de l'1 d'agost de 1961, a l'adhesió dels estats a què es refereix l'apartat 1. Els instruments d'adhesió es dipositen davant el secretari general.

Article 41

Entrada en vigor

1. Aquesta Convenció entrarà en vigor el trentè dia següent a la data en què s'hagi dipositat el quarantè instrument de ratificació o adhesió, de conformitat amb l'article 40.

2. Respecte a qualsevol altre estat que dipositi un instrument de ratificació o adhesió després de la data de dipòsit de dit quarantè instrument, aquesta Convenció entrarà en vigor el trentè dia següent al que aquest estat hagi dipositat el seu instrument de ratificació o d'adhesió.

Article 42

Aplicació territorial

Aquesta Convenció s'aplica a tots els territoris no metropolitans la representació internacional dels quals sigui exercida per una de les parts, llevat quan es requereixi el consentiment previ d'aquell territori en virtut de la Constitució de la part o del territori interessat o del costum. En aquest cas, la part ha de tractar d'obtenir com abans millor el consentiment necessari del territori i, un cop obtingut, ho ha de notificar al secretari general. Aquesta Convenció s'aplica al territori o territoris esmentats en aquesta notificació, a partir de la data en què la rebí el secretari general. En els casos en què no es requereixi el consentiment previ del territori no metropolità, la part interessada ha de declarar, en el moment de la signatura, de la ratificació o de l'adhesió, a quin territori o territoris no metropolitans s'aplica aquesta Convenció.

Article 43

Territoris a què es refereixen els articles 19, 20, 21 i 31

1. Les parts poden notificar al secretari general que, a efectes dels articles 19, 20, 21 i 31, un dels seus territoris està dividit en dos o més territoris, o que dos o més dels seus territoris es consideren un sol territori.

2. Dues o més parts poden notificar al secretari general que, de resultes de l'establiment d'una unió duanera entre elles, constitueixen un sol territori als efectes dels articles 19, 20, 21 i 31.

3. Tota notificació feta de conformitat amb els apartats 1 o 2 d'aquest article té efecte l'1 de gener de l'any següent a aquell en què s'hagi fet la notificació.

Article 44

Abrogació dels instruments internacionals anteriors

1. En entrar en vigor aquesta Convenció, les seves disposicions abroguen i substitueixen entre les parts les disposicions dels instruments següents:

a) Conveni internacional de l'opi, fet a l'Haia el 23 de gener de 1912.

b) Acord relatiu a la fabricació, el comerç interior i l'ús d'opi preparat, fet a Ginebra l'11 de febrer de 1925.

c) Conveni internacional de l'opi, fet a Ginebra el 19 de febrer de 1925.

d) Conveni per limitar la fabricació i reglamentar la distribució d'estupefaents, fet a Ginebra el 13 de juliol de 1931.

e) Acord per a la fiscalització del consum d'opi per fumar a l'Extrem Orient, fet a Bangkok el 27 de novembre de 1931.

f) Protocol que modifica els acords, els convenis i els protocols sobre estupefaents conclusos a l'Haia el 23 de gener de 1912, a Ginebra l'11 de febrer de 1925, el 19 de febrer de 1925 i el 13 de juliol de 1931, a Bangkok el 27 de novembre de 1931 i a Ginebra el 26 de juny de 1936, excepte pel que fa a aquest últim Conveni, fet a Lake Success l'11 de desembre de 1946,

g) Els convenis i els acords esmentats a les lletres a a e, modificats pel Protocol de 1946, esmentat a la lletra f.

h) Protocol que sotmet a fiscalització internacional certes drogues no incloses al Conveni del 13 de juliol de 1931 per limitar la fabricació i reglamentar la distribució d'estupefaents, modificada pel Protocol fet a Lake Success l'11 de desembre de 1946, fet a París el 19 de novembre de 1948

i) Protocol per limitar i reglamentar el cultiu del cascall i la producció, el comerç internacional, el comerç a l'engròs i l'ús de l'opi, firmat a Nova York el 23 de juny de 1953, en cas que dit Protocol hagués entrat en vigor.

2. Entrar en vigor aquesta Convenció, la lletra b de l'apartat 2 de l'article 36 abroga i substitueix, entre les parts que ho siguin també del Conveni per a la repressió del tràfic il·lícit de drogues nocives, firmada a Ginebra el 26 de juny de 1936, les disposicions de l'article 9 d'aquesta última Convenció, però aquestes parts podran mantenir en vigor dit article 9, prèvia notificació al secretari general.

Article 45

Disposicions transitòries

1. A partir de la data en què entri en vigor aquesta Convenció (apartat 1 de l'article 41), les funcions de la Junta a què es refereix l'article 9 es desenvolupen provisionalment pel Comitè Central Permanent constituït de conformitat amb el capítol VI de la Convenció a què es refereix la lletra c de l'article 44, modificada, i per l'òrgan de fiscalització constituït de conformitat amb el capítol II de la Convenció a què es refereix la lletra d de l'article 44, modificada, segons ho requereixin respectivament dites funcions.

2. El Consell ha de fixar la data en què entra en funcions la nova Junta de què tracta l'article 9. A partir d'aquesta data, aquesta Junta ha d'exercir, respecte dels estats parts dels instruments enumerats a l'article 44 que no siguin parts d'aquesta Convenció, les funcions del Comitè Central Permanent i de l'òrgan de fiscalització esmentats a l'apartat 1.

Article 46

Denúncia

1. Un cop transcorreguts dos anys, a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquesta Convenció (apartat 1 de l'article 41), tota part, en el seu propi nom o en el de qualsevol dels territoris la representació internacional dels quals exerceix i que hagi retirat el consentiment donat segons el que preveu l'article 42, pot denunciar aquesta Convenció mitjançant un instrument dipositat en poder del secretari general.

2. Si el secretari general rep la denúncia abans de l'1 de juliol de qualsevol any o en aquell dia, aquesta té efecte a partir de l'1 de gener de l'any següent; i si la rep després de l'1 de juliol, la denúncia té efecte com si hagués estat

rebuda abans de l'1 de juliol de l'any següent o en aquell dia.

3. Aquesta Convenció cessa d'estar en vigor si, de resultes de les denúncies formulades segons l'apartat 1, deixen de complir-se les condicions estipulades a l'apartat 1 de l'article 41 per a la seva entrada en vigor.

Article 47

Esmenes

1. Qualsevol part pot proposar una esmena d'aquesta Convenció. El text de qualsevol esmena així proposada i els seus motius han de ser comunicats al secretari general qui, al seu torn, els ha de comunicar a les parts i al Consell. El Consell pot decidir:

a) Que es convoqui una conferència de conformitat amb l'apartat 4 de l'article 62 de la Carta de les Nacions Unides per considerar l'esmena proposada.

b) Que es pregunti a les parts si accepten l'esmena proposada i se les demani que presentin al Consell comentaris sobre aquesta.

2. Quan una proposta d'esmena tramesa de conformitat amb el que preveu la lletra b de l'apartat 1 d'aquest article no hagi estat rebutjada per cap de les parts dins dels 18 mesos després d'haver estat tramesa, entra automàticament en vigor. No obstant això, si qualsevol de les parts rebutja una proposta d'esmena, el Consell pot decidir, tenint en compte les observacions rebudes de les parts, si ha de convocar-se una conferència per considerar tal esmena.

Article 48

Controvèrsies

1. Si sorgeix entre dues o més parts una controvèrsia sobre la interpretació o l'aplicació d'aquesta Convenció, dites parts s'han de consultar amb la finalitat de resoldre la controvèrsia per via de negociació, investigació, mediació, conciliació, arbitratge, recurs a òrgans regionals, procediment judicial o altres recursos pacífics que elles escullin.

2. Qualsevol controvèrsia d'aquesta índole que no hagi estat resolta de la forma indicada a l'apartat 1 ha de ser sotmesa a la Cort Internacional de Justícia.

Article 49

Reserves transitòries

1. En firmar, ratificar o adherir-se a la Convenció, tota part pot reservar-se el dret d'autoritzar temporalment a qualsevol dels seus territoris:

- a) L'ús de l'opi amb finalitats quasi mèdiques.
- b) L'ús de l'opi per fumar.
- c) La masticació de la fulla de coca.
- d) L'ús del cànnabis, de la resina de cànnabis, d'extractes i tintures de cànnabis amb finalitats no mèdiques.
- e) La producció, la fabricació i el comerç dels estupefaents esmentats a les lletres a a d per a les finalitats que s'hi especifiquen.

2. Les reserves formulades en virtut de l'apartat 1 estan sotmeses a les limitacions següents:

- a) Les activitats, esmentades a l'apartat 1, s'autoritzen només en la mesura en què siguin tradicionals en els territoris respecte dels quals es formuli la reserva i hi estiguessin autoritzades l'1 de gener de 1961.
- b) No es permet cap exportació dels estupefaents esmentats en l'apartat 1, per a les finalitats que s'hi indiquen, amb destinació a un estat que no sigui part o a un territori al qual no s'apliquin les disposicions d'aquesta Convenció segons el que preveu l'article 42.
- c) Només es permet que fumin opi les persones inscrites a aquests efectes per les autoritats competents l'1 de gener de 1964.
- d) L'ús de l'opi per a finalitats quasi mèdiques ha de ser abolit en un termini de 15 anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Convenció de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 41.
- e) La masticació de fulla de coca ha de quedar prohibida dins dels 25 anys següents a l'entrada en vigor d'aquesta Convenció de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 41.
- f) L'ús del cànnabis per a finalitats que no siguin mèdiques i científiques ha de cessar com abans millor, però en

tot cas dins d'un termini de 25 anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Convenció de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 41.

g) La producció, la fabricació i el comerç dels estupefaents de què tracti l'apartat 1, per a qualsevol dels usos que s'hi esmenten, s'han de reduir i suprimir finalment a mesura que es redueixin i suprimeixin dits usos.

3. Tota part que formuli una reserva segons el que preveu l'apartat 1:

a) Ha d'incloure dins l'informe anual que ha de proporcionar al secretari general, de conformitat amb el que preveu la lletra a de l'apartat 1 de l'article 18, una ressenya dels progressos realitzats l'any anterior amb l'objectiu de suprimir l'ús, la producció, la fabricació o el comerç esmentats a l'apartat 1.

b) Ha de facilitar a la Junta previsions (article 19) i informacions estadístiques (article 20) per a cadascuna de les activitats respecte de les quals hagi formulat una reserva, de la forma i de la manera prescrites per la Junta.

4. a) Si la part que formuli una reserva segons el que preveu l'apartat 1 deixa d'enviar:

- i) L'informe esmentat dins la lletra a de l'apartat 3 dins dels sis mesos següents a la fi de l'any al qual es refereix la informació.
- ii) Les previsions esmentades dins la lletra b de l'apartat 3, dins dels tres mesos següents a la data fixada per la Junta segons el que preveu l'apartat 1 de l'article 12.
- iii) Les estadístiques esmentades dins la lletra b de l'apartat 3, dins dels tres mesos següents a la data en què haurien hagut de ser facilitades segons el que preveu l'apartat 2 de l'article 20.

La Junta o el secretari general, segons el cas, ha de notificar a la part interessada el retard en què incorre i li ha de demanar que remeti aquesta informació dins d'un termini de tres mesos a comptar de la data en què rebí la notificació.

b) Si la part no atén dins d'aquest termini la petició de la Junta o del secretari general, la reserva formulada en

virtut de l'apartat 1 quedarà sense efecte.

5. L'estat que hagi formulat reserves pot en tot moment, mitjançant notificació per escrit, retirar totes o part de les seves reserves.

Article 50

Altres reserves

1. No es permeten altres reserves que les que es formulin de conformitat amb el que preveu l'article 49 o els apartats següents.

2. En el moment de signar, ratificar o adherir-se a la Convenció, tot estat pot formular reserves a les disposicions següents: apartats 2 i 3 de l'article 12, apartat 2 de l'article 13, apartats 1 i 2 de l'article 14, lletra b de l'apartat 1 de l'article 31 i article 48.

3. Tot estat que vulgui ser part de la Convenció, però que desitgi ser autoritzat per formular reserves diferents de les esmentades a l'apartat 2 d'aquest article o a l'article 49, pot notificar la seva intenció al secretari general. A menys que dins d'un termini de 12 mesos a comptar de la data de la seva comunicació adreçada a dits estats pel secretari general la reserva sigui objectada per un terç dels estats que hagin ratificat aquesta Convenció o s'hi hagin adherit abans d'expirar dit termini, la reserva es considera autoritzada i s'ha d'entendre, tanmateix, que els estats que hagin formulat objeccions a aquesta reserva no estan obligats a assumir, envers l'estat que la va formular cap obligació jurídica derivada d'aquesta Convenció, que sigui afectada per dita reserva.

4. L'estat que hagi formulat reserves pot en tot moment, mitjançant notificació per escrit, retirar totes o part de les seves reserves.

Article 51

Notificacions

El secretari general ha de notificar a tots els estats esmentats a l'apartat 1 de l'article 40:

- a) Les signatures, ratificacions i adhesions de conformitat amb el que preveu l'article 40.

b) La data en què aquesta Convenció entri en vigor de conformitat amb el que preveu l'article 41.

c) Les denúncies fetes de conformitat amb el que preveu l'article 46.

d) Les declaracions i notificacions fetes de conformitat amb el que preveuen els articles 42, 43, 47, 49 i 50.

EN FE DE QUÈ els sotasignats, degudament autoritzats, han signat aquesta Convenció en nom dels seus governs respectius.

FET a Nova York, el trenta de març de mil nou-cents seixanta-un en un sol exemplar que ha de ser conservat als arxius de l'Organització de les Nacions Unides i les còpies certificades conformes de la qual han de ser enviades a totes els estats membres de l'Organització de les Nacions Unides i als altres estats mencionats a l'apartat 1 de l'article 40.

Llistes

Estupefaents inclosos en la Llista I

Estupefaent	Fórmula / definició química
Acetorfina	acetil-O-3 (hidroxi-1 metil-1 butil)-7alfa endoeteno-6,14 tetrahidro-oripavina
Acetil-alfa-metilfentanil	N-[alfa-metilfenetil]-1 piperidil-4] acetanilida
Acetilmètafol	3-acetoxi-6-dimetilamino-4,4-difenilheptà
Alfentanil	monohidroclorur de N-[etil-4 oxo-5 dihidro-4,5 1H-tetrazolil-1)-2 etil]-1 (metoximetil)-4 piperidil-4] propionanilida
Al-lilprodina	3-al-lil-1-metil-4-fenil-4-propionoxipiperidina
Alfacetilmètafol	alfa-3-acetoxi-6-dimetilamino-4,4-difenilheptà
Alfameprodina	alfa-3-etil-1-metil-4-fenil-4-propionoxipiperidina
Alfamefadol	alfa-6-dimetilamino-4,4-difenil-3-heptanol
Alfa-metilfentanil	N-[(alfa-metilfenetil)-1 piperidil-4] propionanilida
Alfa-metilfentanil	N-[[metil-1 (tienil-2)-2 etil]-1 piperidil-4] propionanilida
Alfaprodina	alfa-3,3-dimetil-4-fenil-4-propionoxipiperidina
Anileridina	èster etílic de l'àcid 1-para-aminofenetil-4-fenilpiperidina-4-carboxílic
Benzetidina	èster etílic de l'àcid 1-(2-benziloxietil)-4-fenilpiperidina-4-carboxílic
Benzilmorfina	3-benzilmorfina
Betacetilmètafol	beta-3-acetoxi-6-dimetilamino-4,4-difenilheptà
Beta-hidroxifentanil	N-[(beta-hidroxifenetil)-1 piperidil-4] propionanilida
Beta-hidroximetil-3 fentanil	N-[(beta-hidroxifenetil)-1 metil-3 piperidil-4] propionanilida
Betameprodina	beta-3-etil-1-metil-4-fenil-4-propionoxipiperidina
Betamefadol	beta-6-dimetilamino-4,4-difenil-3-heptanol
Betaprodina	beta-1,3-dimetil-4-fenil-4-propionoxipiperidina
Beziramida	(ciano-3 difenilpropil-3,3)-1 (oxo-2 propionil-3 benzimidazolil-1)-4 piperidina
Cànnabis, resina de cànnabis, extractes i tintures de cànnabis	cànem indi i resina de cànem indi
Cetobemidona	4-meta-hidroxifenil-1-metil-4-propionilpiperidina
Clonitazè	2-para-clorbenzil-1-dietilaminoetil-5-nitrobenzimidazol
Coca (fulla de)	
Cocaïna	èster metílic de la benzoilecgonina*
Codoxima	dihidr*codeinona carboximetiloxima-6
Concentrat de palla de cascall	matèria obtinguda quan la palla de cascall ha patit un tractament per a la concentració dels alcaloides, quan aquesta matèria es introduïda al circuit comercial
Desomorfina	dihidrodexomorfina
Dextromoramida	(+)-4-[2-metil-4-oxo-3,3-difenil-4-(1-pirolidinil) butil] morfina

Diampromida	N-[2-(metilfenetilamino) propil] propionanilida
Dietiltiambutè	3-dietilamino-1,1-di-(2'tienil)-1-butè
Difenoxina	àcid (ciano-3 difenil-3,3 propil)-1 fenil-4 piperidina carboxílica-4
Dihidroetorfina	dihidro-7,8 alfa-7 [(R)-hidroxi-1 metil-1 butil] endo-etano-6,14 tetrahidro-oripavina
Dihidromorfina	
Dimenoxadol	2-dimetilaminoetil-1-etoxi-1,1-difenilacetat
Dimefepantol	6-dimetilamino-4,4-difenil-3-heptanol
Dimetiltiambutè	3-dietilamino-1,1-di-(2'tienil)-1-butè
Butirat de dioxafetil	etil-4-morfolino-2,2-difenilbutirat
Difenoxilat	èster etílic de l'àcid 1-(3-ciano-3,3-difenilpropil)-4-fenilpiperidina-4-carboxílic
Dipipanona	4,4-difenil-6-piperidina-3-heptanona
Drotebanol	hidroxi-14 dihidro tebainol 6-beta èter metílic-4
Ecgonina	els seus èsters i derivats que són transformables en ecgonina i cocaïna
Etilmetiltiambutè	3-etilmetilamino-1,1-di-(2'tienil)-1-butè
Etonitazè	1-(dietilaminoetil)-2-para-etoxibenzil-5-nitrobenzimidazol
Etorfina	(hidroxi-1 metil-1 butil)-7 alfa endoeteno-6,14 tetrahidro-oripavina
Etozolidina	èster etílic de l'àcid 1-[2-(2-hidroxi-2-oxo) etil]-4-fenilpiperidina-4-carboxílic
Fentanil	fenetil-1 N-propionil-anilino-4 piperidina
Furetidina	èster etílic de l'àcid 1-(2-tetrahydrofurfuriloxietil)-4-fenilpiperidina-4-carboxílic
Heroïna	diacetilmorfina
Hidrocodona	dihidrocodeinona
Hidromorfinol	hidroxi-14 dihidromorfina
Hidromorfona	dihidromorfina
Hidroxiptetidina	èster etílic d'àcid mèta-hidroxi-fenil-4 metil-1 piperidina carboxílica-4
Isometadona	dimetilamino-6 metil-5 difenil-4,4 hexanona-3
Levomorfina	(-)-metoxi-3 N-metilmorfinan
Levomoramida	(-)-[metil-2 oxo-4 difenil-3,3 (pirrolidinil-1)-4 butil]-4 morfina
Levofenacilmorfan	(-)-hidroxi-3 N-fenacilmorfinan
Levorfanol	(-)-hidroxi-3 N-metilmorfinan
Metazocina	hidroxi-2' trimetil-2,5,9 benzomorfan 6,7
Metadona	dimetilamino-6 difenil-4,4 heptanona-3
Metadona, intermediari de la	ciano-4 dimetilamino-2 difenil-4,4 butà
Metildesorfina	metil-6 delta-6 desoximorfina
Metildihidromorfina	6-metildihidromorfina
Metil-3 fentanil	N-(metil-3 fenetil-1 piperidil-4) propionanilida
Metil-3 tiofentanil	N-(metil-3 [(tienil-2)-2 etil]-1 piperidil-4) propionanilida
Metopon	metil-5 dihidromorfina
Moramida, intermediari de la	àcid metil-2 morfolino-3 difenil-1,1 propano carboxílic
Morferidina	èster etílic d'àcid (morfolino-2 etil)-1 fenil-4 piperidina carboxílica-4
Morfina	
Morfina, bromometilat de	i altres derivats de la morfina amb nitrogen pentavalent, incloent-hi en particular els derivats de N-oximorfina (com ara la N-oxicodona)
MPPP	propionat (èster) de metil-1 fenil-4 piperidinol-4
Mirofina	miristilbenzilmorfina
Nicomorfina	dinicotinil-3,6 morfina
Noracimetadol	(+)-alfa-acetoxi-3 metilamino-6 difenil-4,4 heptà
Norlevorfanol	(-)-hidroxi-3 morfinan
Normetadona	dimetilamino-6 difenil-4,4 hexanona-3
Normorfina	dimetilmorfina
Norpipanona	difenil-4,4 piperidino-6 hexanona-3
N-oximorfina	
Opi**	
Oripavina	
Oxicodona	hidroxi-14 dihidrocodeinona
Oximorfona	hidroxi-14 dihidromorfina
para-fluorofentanil	fluoro-4' N-(fenetil-1 piperidil-4) propionanilida
PEPAP	acetat (èster) de fenetil-1 fenil-4 piperidinol-4
Petidina	èster etílic d'àcid metil-1 fenil-4 piperidina carboxílica-4
Petidina, intermediari A de la	ciano-4 metil-1 fenil-4 piperidina
Petidina, intermediari B de la	èster etílic d'àcid fenil-4 piperidina carboxílica-4
Petidina, intermediari C de la	àcid metil-1 fenil-4 piperidina carboxílica-4
Fenadoxona	morfolino-6 difenil-4,4 heptanona-3
Fenampromida	N-(metil-1 piperidino-2 etil) propionanilida
Fenazocina	hidroxi-2' dimetil-5,9 fenetil-2 benzomorfan-6,7
Fenomorfina	hidroxi-3 N-fenetilmorfinan
Fenoperidina	èster etílic d'àcid (hidroxi-3 fenil-3 propil)-1 fenil-4 piperidina carboxílica-4
Piminodina	èster etílic d'àcid fenil-4 (fenilamino-3 propil)-1 piperidina carboxílica-4
Piritramida	amida d'àcid (ciano-3 difenilpropil-3,3)-1 (piperidino-1)-4 piperidina carboxílica-4
Proheptazina	dimetil-1,3 fenil-4 propionoxi-4 azacicloheptà

Properidina	èster isopropílic d'àcid metil-1 fenil-4 piperidina carboxílica-4
Racemotorfan	(+)-metoxi-3 N-metilmorfinan
Racemoramida	(+)-[metil-2 oxo-4 difenil-3,3 (pirrolidinil-1)-4 butil]-4 morfolina
Racemorfa	(+)-3-hidroxi-N-metilmorfina
Remifentanil	metil èster d'àcid carboxílic (metoxi-2 carbonil-etil)-1 (fenilpropionilamino)-4 piperidina-4
Sufentanil	N-[(metoximetil)-4 [(tienil-2)-2 etil]-1 piperidil-4 propionanilida
Tebaona	acetildihidrocodeinona
Tebaïna	
Tiofentanil	N-[[[(tienil-2)-2 etil]-1 piperidil-4] propionanilida
Tilidina	(+)-trans-dimetilamino-2 fenil-1 ciclohexè-3 carboxilat-1 d'etil
Trimeperidina	1,2,5-trimetil-4-fenil-4-propionoxipiperidina;

Els isòmers dels estupefaents inscrits a la Llista, llevat que siguin expressament exceptuats, sempre que aquests isòmers puguin existir d'acord amb la designació química especificada;

Els èsters i els èters dels estupefaents inscrits a la Llista, llevat que figurin en una altra llista, sempre que aquests èsters i èters pugin existir;

Les sals dels estupefaents inscrits a la Llista, incloent-hi les sals d'èsters, d'èters i d'isòmers esmentats abans, sempre aquestes sals puguin existir.

* El **dextrometorfan** ((+)-metoxi-3 N-metilmorfinan) i el **dextrorfan** ((+)-hidroxi-3 N-metilmorfinan) són isòmers expressament exclosos d'aquesta Llista.

** Segons els termes de la Convenció de 1961, per calcular les avaluacions i les estadístiques, tots els preparats fabricats directament a partir de l'opi es consideren com a preparats d'opi. Si els preparats no estan fabricats directament a partir d'opi però s'obtenen barrejant alcaloides d'opi (com és el cas per exemple del pantopon, de l'omnupon i del papaveretum), aquests preparats s'han de considerar com a preparats de morfina.

Estupefaents inclosos en la Llista II

Estupefaent	Fórmula/definició química
Acetildihidrocodeïna	
Codeïna	3-metilmorfina
Dextropropoxifè	(+)-4-dimetilamino-3-metil-1,2-difenil-2-propionoxibutà
Dihidrocodeïna	
Etilmorfina	3-etilmorfina
Nicocodina	nicotínil-6 codeïna
Nicodicodina	6-nicotinildihidrocodeïna
Norcodeïna	N-demetilcodeïna
Folcodina	morfoliniletilmorfina
Propiram	N-(metil-1 piperidino-2 etil) N-(piridil-2) propionamida

Els isòmers dels estupefaents inscrits a la Llista, llevat que siguin expressament exceptuats, sempre que aquests isòmers puguin existir d'acord amb la designació química especificada;

Les sals dels estupefaents inscrits a la Llista, incloent-hi les sals dels seus isòmers esmentats abans, sempre que aquestes sals puguin existir.

Estupefaents inclosos en la Llista III

1. Preparats a base de:

Acetildihidrocodeïna,
Codeïna,
Dihidrocodeïna,
Etilmorfina,
Nicocodina,
Nicodicodina,
Norcodeïna i
Folcodina

Quan aquests preparats continguin un o diversos altres components i que la quantitat d'estupefaents no excedeixi de 100 mil·ligrams per unitat de presa i la concentració no sigui superior a 2,5% en els preparats de forma no dividida.

2. Preparats a base de:

Propiram que no contingui més de 100 mil·ligrams de **propiram** per dosi i barrejades amb una quantitat com a mínim igual de metilcel·lulosa.

3. Preparats de:

Dextropropoxifè administrables per via oral que no continguin més de 135 mil·ligrams de **dextropropoxifè** base per unitat de presa o amb una concentració que no excedeixi els 2,5 % en els preparats de forma no dividida, sempre que aquests preparats no continguin cap substància sotmesa a les mesures de control previstes al Conveni de 1971 sobre substàncies psicòtropes.

4. Preparats de:

Cocaïna amb un màxim de 0,1 per 100 de cocaïna calculada sobre cocaïna base i

Preparats de:

Opi o morfina amb un màxim de 0,2% de morfina calculada sobre morfina base anhidra, i amb un o diversos altres components de manera que l'estupefaent no pugui recuperar-se amb mitjans fàcilment utilitzables o en una proporció que constituiria un perill per a la salut pública.

5. Preparats de:

Difenoxina que contingui per unitat d'administració un màxim de 0,5 mil·ligram de **difenoxina** i una quantitat de sulfat d'atropina igual al 5% com a mínim de la quantitat de **difenoxina**.

6. Preparats de:

Difenoxilat en unitats d'administració amb un màxim de 2,5 mil·ligrams de **difenoxilat** calculat sobre la base i com a mínim una quantitat de sulfat d'atropina igual a l'1% de la dosi de **difenoxilat**.

7. Preparats a base de:

Pulvis ipecacuanhae et opii compositus

10% de pols d'opi

10% de pols d'arrel d'ipeacuana, ben barrejada amb 80% d'un altre component pulverulent no estupefaent.

8. Preparats que corresponguin a qualsevol de les fórmules enumerades a la Llista, i barreges d'aquests preparats amb qualsevol substància que no contingui estupefaent.

Estupefaents inclosos en la Llista IV

Estupefaent	Fórmula/definició química
Acetorfina	acetil-O-3 (hidroxi-1 metil-1 butil)-7a endoeteno-6,14 tetrahidro-oripavina
Acetil-alfa-metilfentanil	N-[-metilfenetil-1 piperidil-4] acetanilida
Alfa-metilfentanil	N-[-metilfenetil-1 piperidil-4] propionanilida
Alfa-metiltofentanil	N-[[metil-1 (tienil-2)-2 etil]-1 piperidil-4] propionanilida
Beta-hidroxifentanil	N-[(beta-hidroxifenetil)-1 piperidil-4] propionanilida
Beta-hidroxi metil-3 fentanil	N-[(beta-hidroxifenetil)-1 metil-3 piperidil-4] propionanilida
Cànnabis i resina de cànnabis	Cànem indi i resina de cànem indi
Cetobemidona	4-meta-hidroxifenil-1-metil-4-propionilpiperidina
Desomorфина	dihidrodesoximorfina
Etorfina	(hidroxi-1 metil-1 butil)-7alfa endoeteno-6,14 tetrahidro-oripavina
Heroïna	diacetilmorfina
Metil-3 fentanil	N-(metil-3 fenetil-1 piperidil-4) propionanilida
Metil-3 tiofentanil	N-(metil-3 [(tienil-2)-2 etil]-1 piperidil-4) propionanilida
MPPP	propionat (èster) de metil-1 fenil-4 piperidinol-4
para-fluorofentanil	fluoro-4' N-(fenetil-1 piperidil-4) propionanilida
PEPAP	acetat (èster) de fenetil-1 fenil-4 piperidinol-4
Tiofentanil	N-[[tienil-2)-2 etil]-1 piperidil-4] propionanilida

Les sals dels estupefaents inscrits en aquesta Llista, en tots els casos en què aquestes sals puguin existir.

Situació de la Convenció única sobre estupefaents de 1961, feta a Nova York el 30 de març de 1961

Entrada en vigor: 13 de desembre de 1964, de conformitat amb l'article 41

Situació el 7 d'agost del 2008: signataris: 61, parts: 153

Participant ^{1,2,3}	Signatura	Ratificació, adhesió (a), successió (d)
Afganistan	30 de març de 1961	19 de març de 1963
Alemanya ¹	31 de juliol de 1961	3 de desembre de 1973
Algèria		7 d'abril de 1965 a
Angola		26 d'octubre del 2005 a
Antiga República Iugoslava de Macedònia ^o		13 d'octubre de 1993 a
Antigua i Barbuda		5 d'abril de 1993 a
Aràbia Saudita ¹¹		21 d'abril de 1973 a
Argentina ¹²	31 de juliol de 1961	10 d'octubre de 1963
Austràlia	30 de març de 1961	1 de desembre de 1967
Austria		1 de febrer de 1978 a
Azerbaitjan		11 de gener de 1999 a
Bahames		13 d'agost de 1975 d
Bangladesh		25 d'abril de 1975 a
Barbados		21 de juny de 1976 d
Bèlgica	28 de juliol de 1961	17 d'octubre de 1969
Benín	30 de març de 1961	27 d'abril de 1962
Bielorússia	31 de juliol de 1961	20 de febrer de 1964
Botswana		27 de desembre de 1984 a
Brasil	30 de març de 1961	18 de juny de 1964
Brunei Darussalam		25 de novembre de 1987 a
Bulgària ¹³	31 de juliol de 1961	25 d'octubre de 1968
Burkina Faso		16 de setembre de 1969 a
Cambotja	30 de març de 1961	7 de juliol del 2005
Camerun		15 de gener de 1962 a
Canadà	30 de març de 1961	11 d'octubre de 1961
Colòmbia		3 de març de 1975 a
Congo	30 de març de 1961	3 de març del 2004
Costa d'Ivori		10 de juliol de 1962 a
Costa Rica	30 de març de 1961	7 de maig de 1970

Croàcia ⁵		26 de juliol de 1993 d
Cuba		30 d'agost de 1962 a
Dinamarca	30 de març de 1961	15 de setembre de 1964
Djibouti		22 de febrer del 2001 a
Dominica		24 de setembre de 1993 a
Egipte ¹⁴	30 de març de 1961	20 de juliol de 1966
El Salvador	30 de març de 1961	26 de febrer de 1998
Equador		14 de gener de 1964 a
Eritrea		30 de gener del 2002 a
Eslovàquia ¹⁰		28 de maig de 1993 d
Espanya	27 de juliol de 1961	1 de març de 1966
Estats Units d'Amèrica		25 de maig de 1967 a
Etiòpia		29 d'abril de 1965 a
Fiji		1 de novembre de 1971 d
Filipines	30 de març de 1961	2 d'octubre de 1967
Finlàndia	30 de març de 1961	6 de juliol de 1965
França		19 de febrer de 1969 a
Gabon		29 de febrer de 1968 a
Gàmbia		23 d'abril de 1996 a
Ghana	30 de març de 1961	15 de gener de 1964
Grècia		6 de juny de 1972 a
Guatemala	26 de juliol de 1961	1 de desembre de 1967
Guinea		7 d'octubre de 1968 a
Guinea Bissau		27 d'octubre de 1995 a
Guyana		15 de juliol del 2002 a
Haití	3 d'abril de 1961	29 de gener de 1973
Hondures		16 d'abril de 1973 a
Hongria ¹⁵	31 de juliol de 1961	24 d'abril de 1964
Illes Marshall		9 d'agost de 1991 a
Illes Salomó		17 de març de 1982 d
Índia	30 de març de 1961	13 de desembre de 1964
Indonèsia ¹⁶	28 de juliol de 1961	3 de setembre de 1976
Iran (República Islàmica d')	30 de març de 1961	30 d'agost de 1972
Iraq	30 de març de 1961	29 d'agost de 1962
Irlanda		16 de desembre de 1980 a
Islàndia		18 de desembre de 1974 a
Israel		23 de novembre de 1962 a
Itàlia	4 d'abril de 1961	14 d'abril de 1975
Jamaica		29 d'abril de 1964 a
Japó	26 de juliol de 1961	13 de juliol de 1964
Jordània	30 de març de 1961	15 de novembre de 1962
Kazakhstan		29 d'abril de 1997 a
Kenya		13 novembre de 1964 a
Kirguizistan		7 d'octubre de 1994 a
Kuwait		16 d'abril de 1962 a
Lesotho		4 de novembre de 1974 d
Letònia		16 de juliol de 1993 a
Líban	30 de març de 1961	23 d'abril de 1965
Libèria	30 de març de 1961	13 d'abril de 1987
Líbia (Jamahiriya Àrab)		27 de setembre de 1978 a
Liechtenstein	14 de juliol de 1961	31 d'octubre de 1979
Lituània		28 de febrer de 1994 a
Luxemburg	28 de juliol de 1961	27 d'octubre de 1972
Madagascar	30 de març de 1961	20 de juny de 1974
Malàisia		11 de juliol de 1967 a
Malawi		8 de juny de 1965 a
Mali		15 de desembre de 1964 a
Marroc		4 de desembre de 1961 a
Maurici		18 de juliol de 1969 d
Mèxic	24 de juliol de 1961	18 d'abril de 1967
Micronèsia (Estats Federats de)		29 d'abril de 1991 a
Moçambic		8 de juny de 1998 a
Moldàvia		15 de febrer de 1995 a
Mònaco		14 d'agost de 1969 a
Mongòlia		6 de maig de 1991 a
Montenegro		23 d'octubre del 2006 d
Myanmar	30 de març de 1961	29 de juliol de 1963
Nicaragua	30 de març de 1961	21 de juny de 1973
Níger		18 d'abril de 1963 a

Nigèria	30 de març de 1961	6 de juny de 1969
Noruega	30 de març de 1961	1 de setembre de 1967
Nova Zelanda	30 de març de 1961	26 de març de 1963
Oman		24 de juliol de 1987 a
Països Baixos ⁸	31 de juliol de 1961	16 de juliol de 1965
Pakistan	30 de març de 1961	9 de juliol de 1965
Panamà	30 de març de 1961	4 de desembre de 1963
Papua Nova Guinea ¹⁷		28 d'octubre de 1980 d
Paraguai	30 de març de 1961	3 de febrer de 1972
Perú ⁹	30 de març de 1961	22 de juliol de 1964
Polònia	31 de juliol de 1961	16 de març de 1966
Portugal ⁷	30 de març de 1961	30 de desembre de 1971
Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord ¹⁹	30 de març de 1961	2 de setembre de 1964
República de Corea	30 de març de 1961	13 de febrer de 1962
República de Moldàvia		15 de febrer de 1995 a
República Democràtica del Congo	28 d'abril de 1961	19 de novembre de 1973
República Democràtica Popular de Laos		22 de juny de 1973 a
República Dominicana		26 de setembre de 1972 a
República Popular Democràtica de Corea		19 de març del 2007 a
República Txeca ¹⁰		30 de desembre de 1993 d
Romania ¹⁸		14 de gener de 1974 a
Rússia, Federació de	31 de juliol de 1961	20 de febrer de 1964
Saint Christopher i Nevis		9 de maig de 1994 a
Saint Lucia		5 de juliol de 1991 d
Saint Vincent i les Grenadines		3 de desembre del 2001 d
San Marino		10 d'octubre del 2000 a
Santa Seu	30 de març de 1961	1 de setembre de 1970
São Tomé i Príncipe		20 de juny de 1996 a
Senegal		24 de gener de 1964 a
Sèrbia ⁵		12 de març del 2001 d
Seychelles		27 de febrer de 1992 a
Singapur		15 de març de 1973 a
Síria (República Àrab de)		22 d'agost de 1962 a
Somàlia		9 de juny de 1988 a
Sri Lanka		11 de juliol de 1963 a
Sud-àfrica		16 de novembre de 1971 a
Sudan		24 d'abril de 1974 a
Suècia	3 d'abril de 1961	18 de desembre de 1964
Suïssa	20 d'abril de 1961	23 de gener de 1970
Surinam		29 de març de 1990 d
Tailàndia	24 de juliol de 1961	31 d'octubre de 1961
Togo		6 de maig de 1963 a
Tonga		5 de setembre de 1973 d
Trinitat i Tobago		22 de juny de 1964 a
Tunísia	30 de març de 1961	8 de setembre de 1964
Turkmenistan		21 de febrer de 1996 a
Turquia		23 de maig de 1967 a
Txad	30 de març de 1961	29 de gener de 1963
Ucraïna	31 de juliol de 1961	15 d'abril de 1964
Uganda		15 d'abril de 1988 a
Uruguai		31 d'octubre de 1975 a
Veneçuela (República Bolivariana de)	30 de març de 1961	14 de febrer de 1969
Xile	30 de març de 1961	7 de febrer de 1968
Xipre		30 de gener de 1969 a
Zàmbia		12 d'agost de 1965 a
Zimbabwe		1 de desembre de 1998 d

Declaracions i reserves

(En absència d'indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la ratificació, de l'adhesió o de la successió.)

Algèria

“La República Algeriana Democràtica i Popular no aprova la redacció actual de l'article 42 que pot impedir l'aplicació de la Convenció als territoris denominats “no metropolitans”.

La República Algeriana Democràtica i Popular no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 48, que estableixen la submissió obligatòria de qualsevol controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia.

La República Algeriana Democràtica i Popular declara que perquè una controvèrsia sigui sotmesa a la Cort Internacional de Justícia caldrà en cada cas l'acord de totes les parts concernides.”

Aràbia Saudita

L'adhesió del Govern d'Aràbia Saudita a la Convenció única sobre estupefaents no s'ha d'interpretar en el sentit que implica el reconeixement del pretès estat d'Israel ni que impliqui que el Govern d'Aràbia Saudita té la intenció d'establir relacions de cap tipus, amb aquest, a propòsit de qüestions relatives a aquesta Convenció.

Argentina

Reserva a l'apartat 2 de l'article 48:

La República Argentina no reconeix la jurisdicció obligatòria de la Cort Internacional de Justícia.

Àustria

“La República d'Àustria interpreta l'apartat 1 de l'article 36 com segueix: l'obligació per a la part que conté aquesta disposició pot ser també [executada mitjançant reglaments] administratius que prevegin una sanció adequada pels delictes que s'hi enumeren.”

Bangladesh

Amb les reserves esmentades a les lletres a, d i e de l'apartat 1 de l'article 49 de la Convenció i en virtut de les quals el Govern de Bangladesh es pot reservar el dret d'autoritzar temporalment en el seu territori:

a) L'ús del cànnabis, de la resina de cànnabis, d'extractes i tintures de cànnabis amb finalitats no mèdiques.

d) La producció, la fabricació i el comerç dels estupefaents esmentats a les lletres a i d per a les finalitats que s'hi especifiquen.

e) La producció, la fabricació i el comerç dels estupefaents esmentats a les lletres a i d per a les finalitats que s'hi especifiquen.

Bielorússia

El Govern de la República Socialista Soviètica de Bielorússia no es considera obligat per les disposicions dels apartats 2 i 3 de l'article 12, de l'apartat 2 de l'article 13, dels apartats 1 i 2 de l'article 14 i de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 31 de la Convenció única sobre estupefaents pel que fa als estats privats de la possibilitat d'esdevenir part de la Convenció única en virtut del procediment establert a l'article 40 d'aquesta Convenció.

La República Socialista Soviètica de Bielorússia considera necessari assenyalar el caràcter discriminatori de l'apartat 1 de l'article 40 de la Convenció única sobre estupefaents, en virtut del qual a certs estats se'ls priva de la possibilitat d'esdevenir part d'aquesta Convenció. La Convenció única tracta de qüestions que interessen a tots els estats i té per objecte mobilitzar els esforços de tots els països en la lluita contra un flagell social: l'abús dels estupefaents. Per aquest motiu, la Convenció ha d'estar oberta a tots els països. De conformitat amb el principi de la igualtat sobirana dels estats, cap estat no té el dret d'apartar a altres països de la participació en un conveni d'aquest tipus.

Bulgària

Declaració:

La República Popular de Bulgària considera que ha d'assenyalar que la redacció de l'apartat 1 de l'article 40, dels apartats 2 i 3 de l'article 12, de l'apartat 2 de l'article 13, dels apartats 1 i 2 de l'article 14 i de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 31 té un caràcter discriminatori perquè exclou la participació d'un cert nombre d'estats. Sens dubte, aquests textos són incompatibles amb el caràcter de la Convenció, l'objecte de la qual és

de concertar els esforços de totes les parts amb vista a regular les qüestions que afecten els interessos de tots els països en aquest àmbit.

França

“El Govern de la República Francesa declara que s'adhereix reservant-se la possibilitat establerta a l'apartat 2 in fine de l'article 44 de mantenir en vigor l'article 9 del Conveni per a la repressió del tràfic il·lícit de drogues nocives signat a Ginebra el 26 de juny de 1936.”

Hongria

...2) Pel que fa als països privats de la possibilitat d'esdevenir part de la Convenció en virtut de les disposicions de l'article 40 de la Convenció única sobre estupefaents de 1961, el Govern de la República Popular d'Hongria no es considera obligat pels apartats 2 i 3 de l'article 12, l'apartat 2 de l'article 13, els apartats 1 i 2 de l'article 14 i la lletra b de l'apartat 1 de l'article 31.

La República Popular Hongaresa considera necessari declarar que les disposicions de l'article 40 de la Convenció única sobre estupefaents, que prohibeixen a certs estats d'esdevenir part de la Convenció no són conformes amb el principi de la igualtat sobirana dels estats i impedeixen que la Convenció sigui, com seria desitjable, aplicada universalment.

Índia

Reserves:

Amb les reserves esmentades a les lletres a, b, d i e de l'apartat 1 de l'article 49 de la Convenció i en virtut de les quals el Govern indi pot reservar-se el dret d'autoritzar temporalment en un dels seus territoris:

a) L'ús de l'opi amb finalitats quasi mèdiques.

b) L'ús de l'opi per fumar.

d) L'ús del cànnabis, de la resina de cànnabis, d'extractes i tintures de cànnabis amb finalitats no mèdiques.

e) La producció, la fabricació i el comerç dels estupefaents esmentats a les lletres a, b i d per a les finalitats que s'hi especifiquen.

Declaració:

El Govern indi, en no reconèixer les autoritats de la Xina nacionalista com el Govern legítim de la Xina, no pot considerar la signatura de la Convenció esmentada per un representant de la Xina nacionalista com a una signatura vàlida en nom de la Xina.

Indonèsia

Reserva formulada en el moment de la signatura i confirmada en el moment de la ratificació:

1)...

2)...

3) Respecte de l'apartat 2 de l'article 48, el Govern indonesi no es considera obligat per les disposicions d'aquest apartat que estableixen la submissió obligatòria a la Cort Internacional de Justícia de qualsevol controvèrsia que no pugui ser resolta de la forma indicada a l'apartat 1. El Govern indonesi considera que perquè una controvèrsia sigui sotmesa a la decisió de la Cort Internacional de Justícia caldrà obtenir en cada cas l'acord de totes les parts en la controvèrsia.

Liechtenstein

"El Principat de Liechtenstein manté en vigor l'article 9 del Conveni per a la repressió del tràfic il·lícit de drogues nocives, signat a Ginebra el 26 de juny de 1936."

Myanmar

Reserva formulada en el moment de la signatura i confirmada en el moment de la ratificació:

S'entén que l'estat shan està autoritzat a reservar-se el dret:

1) De permetre als toxicòmans de l'estat shan de fumar opi durant un període transitori de vint anys a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquesta Convenció.

2) De produir i fabricar opi a aquest efecte.

3) De presentar la llista de fumadors d'opi de l'estat shan quan el Govern d'aquest estat hagi acabat de fer aquesta llista, el 31 de desembre de 1963.

Països Baixos

"Tenint en compte la igualtat que existeix des del punt de vista del dret públic entre els Països Baixos, el Surinam i les Antilles neerlandeses, el terme "no metropolitans" esmentat a l'article 42 d'aquesta Convenció perd el seu sentit inicial respecte del Surinam i les Antilles neerlandeses i, en conseqüència, es considerarà que significa "no europeus".

Pakistan

El Govern de la República Islàmica del Pakistan autoritzar temporalment en un dels seus territoris:

i) L'ús de l'opi amb finalitats quasi mèdiques.

ii) L'ús del cànnabis, de la resina de cànnabis, d'extractes i tintures de cànnabis amb finalitats no mèdiques.

iii) La producció, la fabricació i el comerç dels estupefaents esmentats als punts i) i ii) anteriors.

Papua Nova Guínea

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 50, el Govern de Papua Nova Guínea emet una reserva respecte de l'apartat 2 de l'article 48, que estableix la submissió d'una controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia.

Polònia

El Govern de la República Popular de Polònia no es considera obligat per les disposicions dels apartats 2 i 3 de l'article 12, l'apartat 2 de l'article 13, els apartats 1 i 2 de l'article 14 i de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 31 de la Convenció única sobre estupefaents de 1961 respecte dels estats privats de la possibilitat d'esdevenir part d'aquesta Convenció.

En l'opinió del Govern de la República Popular de Polònia, no és admissible imposar les obligacions enunciades en les disposicions esmentades a estats que, en virtut d'altres disposicions de la mateixa Convenció, poden estar privats de la possibilitat d'adherir-s'hi.

La República Popular de Polònia considera apropiat assenyalar el caràcter discriminatori de l'apartat 1 de l'article 40 de la Convenció única sobre estupefaents (1961), sobre la base del qual a certs estats se'ls priva de la possibilitat d'esdevenir part d'aquesta Convenció. La

Convenció única tracta de qüestions que interessin a tots els estats, i té per objecte mobilitzar els esforços de tots els països per lluitar contra un perill social: l'abús dels estupefaents. Per aquest motiu, la Convenció ha d'estar oberta a tots els estats. En virtut del principi de la igualtat sobirana dels estats, cap estat té dret de privar a un altre estat, sigui quin sigui, de la possibilitat de participar en un conveni d'aquest tipus.

Romania

Reserves:

"a)...

b) La República Socialista de Romania no es considera obligada per les disposicions contingudes en els apartats 2 i 3 de l'article 12, l'apartat 2 de l'article 13, els apartats 1 i 2 de l'article 14 i la lletra b de l'apartat 1 de l'article 31, en la mesura que aquestes disposicions es refereixen als estats que no són part de la Convenció única."

Declaracions:

"a) El Consell d'Estat de la República Socialista de Romania considera que el manteniment de la situació de dependència de certs territoris, als quals es refereixen les disposicions de l'article 42 i de l'apartat 1 de l'article 46 de la Convenció, no són conformes amb la Carta de l'Organització de les Nacions Unides i els documents adoptats per l'ONU sobre l'atorgament de la independència als països i els pobles colonials, incloent-hi la Declaració relativa als principis de dret internacional pel que fa a les relacions d'amistat i cooperació entre els estats de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides, adoptats per unanimitat per la resolució de l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides 2625 (XXV) de 1970, que proclama solennement l'obligació dels estats d'afavorir la realització del principi de la igualtat de drets dels pobles i del seu dret d'autodeterminació, amb la finalitat de posar fi, sense demora, al colonialisme."

"b) El Consell d'Estat de la República Socialista de Romania considera que les disposicions de l'article 40 de la Convenció no són conformes amb el principi segons el qual els tractats internacionals multilaterals, l'objecte i la finalitat dels quals són d'interès de la comunitat inter-

nacional en un conjunt, han d'estar oberts a la participació de tots els estats.”

Rússia, Federació de

El Govern de la Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques no es considera obligat per les disposicions dels apartats 2 i 3 de l'article 12, l'apartat 2 de l'article 13, els apartats 1 i 2 de l'article 14 i de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 31 de la Convenció única sobre estupefaents pel que fa als estats privats de la possibilitat d'esdevenir part de la Convenció única en virtut del procediment establert a l'article 40 d'aquesta Convenció.

La Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques considera necessari assenyalar el caràcter discriminatori de l'apartat 1 de l'article 40 de la Convenció única sobre estupefaents, en virtut del qual a certs estats se'ls priva de la possibilitat d'esdevenir part d'aquesta Convenció. La Convenció única tracta qüestions que interessen a tots els estats i té per objecte mobilitzar els esforços de tots els països en la lluita contra un flagell social: l'abús dels estupefaents. Per aquest motiu, la Convenció ha d'estar oberta a tots els països. De conformitat amb el principi de la igualtat sobirana dels estats, cap estat té dret a apartar altres països de la participació en un conveni d'aquest tipus.

Sud-àfrica

En virtut de la reserva a l'article 48 de la Convenció prevista a l'apartat 2 de l'article 50.

Sri Lanka

El Govern singalès ha notificat al secretari general que respecte de l'article 17 de la Convenció, l'administració existent es mantindrà per tal d'assegurar l'aplicació de les disposicions de la Convenció i que no es crearà una "administració especial" a aquest efecte.

El Govern singalès ha afegit que aquesta declaració no ha de ser considerada com una reserva.

Suïssa

"Suïssa manté en vigor l'article 9 del Conveni per a la repressió del tràfic il·lícit de drogues nocives, signat a Ginebra el 26 de juny de 1936."

Ucraïna

El Govern de la República Socialista Soviètica d'Ucraïna no es considera obligat per les disposicions dels apartats 2 i 3 de l'article 12, de l'apartat 2 de l'article 13, dels apartats 1 i 2 de l'article 14 i de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 31 de la Convenció única sobre estupefaents pel que fa als estats privats de la possibilitat d'esdevenir part de la Convenció única en virtut del procediment establert a l'article 40 d'aquesta Convenció.

La República Socialista Soviètica d'Ucraïna considera necessari assenyalar el caràcter discriminatori de l'apartat 1 de l'article 40 de la Convenció única sobre estupefaents, en virtut del qual a certs estats se'ls priva de la possibilitat d'esdevenir part d'aquesta Convenció. La Convenció única tracta qüestions que interessen tots els estats, i té per objecte mobilitzar els esforços de tots els països en la lluita contra un flagell social: l'abús dels estupefaents. Per aquest motiu la Convenció ha d'estar oberta a tots els països. De conformitat amb el principi de la igualtat sobirana dels estats, cap estat no té dret a apartar altres països de la participació en un conveni d'aquest tipus.

Aplicació territorial

Participant	Data de recepció de la notificació	Territori
Austràlia	1 de desembre de 1967	Les illes Ashmore i Cartier, el Territori Australià de l'Antàrtida, tots els territoris d'ultramar d'Austràlia, l'illa Christmas, les illes Cocos (Keeling), l'illa Norfolk, el territori de l'illa Heard i de les illes McDonald, el territori de Nauru, el territori de Nova Guinea i de Papua
Estats Units d'Amèrica	25 de maig de 1967	Tots els territoris que els Estats Units representen a nivell internacional
França	19 de febrer de 1969	El conjunt del territori de la República Francesa
Índia	13 de desembre de 1964	Sikkim
Nova Zelanda	26 de març de 1963	Les illes Cook, Niue i les illes Tokelau
Països Baixos	16 de juliol de 1965	Les Antilles Neerlandeses i Surinam
Regne Unit	26 de gener de 1965	Antigua, Bahames, Bassoutoland, Protectorat del Betchouanaland, Bermudes, Guyana Britànica, Hondures Britànica, illes Verges Britàniques, Brunei, illes Caiman, Dominica, illes Falkland, Grenada, Hong Kong, Maurici, Montserrat, Seychelles, illes Salomó, Rodhèsia del Sud, Saint Christopher-Nevis-Anguilla, Santa Helena, Saint Lucia, Saint-Vincent, Swazilàndia, Tonga i les illes Turcs i Caicos
	27 de maig de 1965	Colònia d'Aden i Protectorat d'Aràbia del Sud
	3 de maig de 1966	Barbados
	24 de juny de 1977	Illes Anglonormandes/illes de la Mànega i l'illa de Man

Notes

1. *Signatura i ratificació en nom de la República de Xina els dies 30 de març de 1961 i 12 de maig de 1969, respectivament.*

2. *El 27 d'abril de 1999, el Govern portuguès va informar el secretari general que la Convenció s'aplicaria a Macau.*

Posteriorment, els dies 19 i 21 d'octubre de 1999, el secretari general va rebre dels governs xinès i portuguès comunicacions respecte de l'estatut de Macau. En reprendre l'exercici de la seva cosoberania sobre Macau, el Govern xinès va notificar al secretari general que la Convenció s'aplicaria també a la Regió Administrativa Especial de Macau.

A més, el Govern de la República Popular de la Xina vol també fer la declaració següent:

El Govern de la República Popular de la Xina formula reserves respecte de l'apartat 2 de l'article 48 de la Convenció.

Tenint en compte aquesta reserva, el Govern de la República Popular de la Xina assumirà les responsabilitats lligades als drets i les obligacions que incumbeixen en el pla internacional a tot estat part de la Convenció.

3. El Govern de la República del Vietnam es va adherir a la Convenció el 14 de setembre de 1970.

En una comunicació rebuda pel secretari general el 23 de novembre de 1970, el Ministeri d'Afers Estrangers d'Albània va indicar que el Govern albanès considerava que l'adhesió en qüestió no tenia cap valor jurídic, ja que l'únic representant del poble de Vietnam del Sud qualificat per parlar en el seu nom i prendre compromisos internacionals, era el Govern revolucionari provisional de la República de Vietnam del Sud.

Una comunicació en termes semblants es va rebre l'11 de gener de 1971 del representant permanent de la República Popular de Mongòlia a l'Organització de les Nacions Unides.

4. La República Democràtica Alemanya es va adherir a la Convenció el 2 de desembre de 1975 amb reserves i declaracions.

A més el secretari general va rebre el 15 de març de 1976, la comunicació següent del Govern de la República Democràtica Alemanya:

En el moment de la seva adhesió a la Convenció única sobre estupefaents, el 30 de març de 1961, la República Democràtica Alemanya s'havia fonamentat exclusivament en les disposicions de l'article 40 que definien les condicions d'adhesió a aquesta Convenció. No té la intenció d'adherir-se a la Convenció en la seva versió modificada pel Protocol del 25 de març de 1972.

Més tard, i en ocasió de la seva adhesió al Protocol de 1972, el Govern de la República Democràtica Alemanya va declarar que aquesta comunicació havia estat retirada.

5. L'ex-Iugoslàvia va signar i ratificar la Convenció els dies 30 de març de 1961 i 27 d'agost de 1963, respectivament.

6. El 12 d'abril de 1994, el secretari general va rebre del Govern grec la comunicació següent:

L'adhesió de l'Antiga República Iugoslava de Macedònia a la Convenció única sobre estupefaents de 1961 no implica el seu reconeixement per part de la República bel·lènica.

7. Mitjançant una comunicació que va fer arribar al secretari general l'11 de març de 1980, el Principat de Liechtenstein va confirmar que "la seva intenció no era esdevenir part de la Convenció tal com havia estat modificada pel Protocol del 23 de març de 1972."

8. Respecte del Regne a Europa, Surinam i les Antilles Neerlandeses.

9. En el seu instrument de ratificació el Govern peruà va retirar la reserva que havia estat feta en el seu nom en el moment de la signatura de la Convenció, el 30 de març de 1961.

10. Txecoslovàquia va signar i ratificar la Convenció els dies 31 de juliol de 1961 i 20 de març de 1964, respectivament, amb reserves.

11. En una comunicació rebuda pel secretari general el 23 de maig de 1972, el representant permanent d'Israel a l'Organització de les Nacions Unides va fer la declaració següent sobre la carta esmentada més amunt:

El Govern israelià ha remarcat el caràcter polític de la reserva feta en aquesta ocasió pel Govern d'Aràbia Saudita. El Govern israelià opina que la Convenció en qüestió no és el lloc indicat per fer declaracions polítiques d'aquest tipus. A més, aquesta declaració del Govern d'Aràbia Saudita no pot modificar de cap manera les obligacions d'Aràbia Saudita en virtut del dret internacional en general o dels tractats particulars. Pel que fa al fons de la qüestió, el Govern israelià adoptarà respecte del Govern d'Aràbia Saudita una actitud de completa reciprocitat.

12. En una comunicació rebuda pel secretari general el 24 d'octubre de 1979, el Govern argentí va declarar que retirava la reserva relativa a l'article 49 de la Convenció.

13. Mitjançant una notificació rebuda el 6 de maig de 1994, el Govern búlgar va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva formulada en el moment de la ratificació respecte de l'apartat 2 de l'article 48.

14. Mitjançant una notificació rebuda el 18 de gener de 1980, el Govern egipci va informar el secretari general que havia decidit de retirar la reserva re-

lativa a Israel. La notificació indica el 25 de gener de 1980 com a data de presa d'efecte de la retirada.

15. Mitjançant una comunicació rebuda el 8 de desembre de 1989, el Govern hongarès va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva relativa a l'apartat 2 de l'article 48 formulada en el moment de la ratificació.

16. En el seu instrument de ratificació, el Govern indonesi va retirar les declaracions que havia formulat en el moment de la signatura sobre la seva intenció de formular reserves respecte de l'apartat 1 de l'article 40 i de l'article 42 de la Convenció.

17. Atès que la reserva en qüestió no ha estat formulada per Austràlia quan ha estat l'aplicació de la Convenció a Papua i a Nova Guinea, aquesta prendrà efecte, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 dels articles 41 i 50 de la Convenció, el dia en què hagués pres efecte si hagués estat formulada en el moment de l'adhesió, és a dir, el trentè dia després del dipòsit de la notificació de successió pel Govern de Papua Nova Guinea, és a dir el 27 de novembre de 1980.

18. Mitjançant una comunicació rebuda el 19 de setembre del 2007, el Govern romanès va notificar al secretari general la decisió de retirar la reserva relativa a l'apartat 2 de l'article 48 formulada en el moment de l'adhesió.

19. El 3 d'octubre de 1983, el secretari general va rebre del Govern argentí, l'objecció següent:

[El Govern argentí] emet una objecció formal respecte de la declaració d'aplicació territorial feta pel Regne Unit a propòsit de les illes Malvines i les seves dependències, que ocupa il·legalment i a les quals anomena "illes Falkland".

La República Argentina rebutja i considera nul·la i sense validesa [aquesta declaració] d'aplicació territorial.

Amb referència a l'objecció esmentada, el secretari general va rebre el 28 de febrer de 1985 del Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord la declaració següent:

"El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord no té cap

dubte del seu dret d'estendre, mitjançant notificació adreçada al dipositari segons les disposicions de la Convenció esmentada, l'aplicació d'aquesta Convenció a les illes Falkland o a les seves dependències, segons escaigui.

Per aquesta raó, el Govern del Regne Unit no pot considerar que la comunicació d'Argentina tingui cap efecte legal."

Situació del Protocol d'esmena de la Convenció única sobre estupefaents de 1961, fet a Ginebra el 25 de març de 1972

Entrada en vigor: 8 d'agost de 1975, de conformitat amb l'article 18

Situació el 7 d'agost del 2008: signataris: 54, parts: 124

Participant ^{1,2}	Signatura	Ratificació, adhesió (a), successió (d)
Alemanya ³	25 de març de 1972	20 de febrer de 1975
Algèria		26 de febrer del 2003 a
Angola		26 d'octubre del 2005 a
Antiga República Iugoslava de Macedònia		13 d'octubre de 1993 a
Antigua i Barbuda		5 d'abril de 1993 a
Argentina	25 de març de 1972	16 de novembre de 1973
Austràlia	22 de novembre de 1972	22 de novembre de 1972
Àustria		1 de febrer de 1978 a
Bahames		23 de novembre de 1976 a
Bangladesh		9 de maig de 1980 a
Barbados		21 de juny de 1976 a
Bèlgica	25 de març de 1972	13 de juny de 1984
Benín		6 de novembre de 1973 a
Bielorússia		13 de setembre del 2001 a
Botswana		27 de desembre de 1984 a
Brasil	25 de març de 1972	16 de maig de 1973
Brunei Darussalam		25 de novembre de 1987 a
Bulgària		18 de juliol de 1996 a
Cambotja	25 de març de 1972	
Camerun		30 de maig de 1974 a
Canadà		5 d'agost de 1976 a
Colòmbia		3 de març de 1975 a
Costa d'Ivori	25 de març de 1972	28 de febrer de 1973
Costa Rica	25 de març de 1972	14 de febrer de 1973
Croàcia ⁴		26 de juliol de 1993 d
Cuba		14 de desembre de 1989 a
Dinamarca	25 de març de 1972	18 d'abril de 1975
Djibouti		22 de febrer del 2001 a
Dominica		24 de setembre de 1993 a
Egipte ¹⁰	25 de març de 1972	14 de gener de 1974
Equador	25 de març de 1972	25 de juliol de 1973
Eritrea		30 de gener del 2002 a
Eslovàquia ⁹		28 de maig de 1993 d
Espanya	25 de març de 1972	4 de gener de 1977
Estats Units d'Amèrica	25 de març de 1972	1 de novembre de 1972
Etiòpia		11 d'octubre de 1994 a
Fiji		21 de novembre de 1973 a
Filipines	25 de març de 1972	7 de juny de 1974
Finlàndia	16 de maig de 1972	12 de gener de 1973
França ⁷	25 de març de 1972	4 de setembre de 1975
Gabon	25 de març de 1972	
Ghana	25 de març de 1972	
Grècia	25 de març de 1972	12 de juliol de 1985
Guatemala	25 de març de 1972	9 de desembre de 1975

Guinea Bissau		27 d'octubre de 1995 a
Haití	25 de març de 1972	29 de gener de 1973
Hondures		8 d'agost de 1979 a
Hongria		12 de novembre de 1987 a
Índia ¹¹		14 de desembre de 1978 a
Indonèsia	25 de març de 1972	3 de setembre de 1976
Iran (República Islàmica d')	25 de març de 1972	18 de desembre del 2001
Iraq ¹²		25 de setembre de 1978 a
Irlanda		16 de desembre de 1980 a
Islàndia		18 de desembre de 1974 a
Israel ¹²	27 de març de 1972	1 de febrer de 1974
Itàlia	25 de març de 1972	14 d'abril de 1975
Jamaica		6 d'octubre de 1989 a
Japó	15 de desembre de 1972	27 de setembre de 1973
Jordània	25 de març de 1972	28 de febrer de 1973
Kazakhstan		29 d'abril de 1997 a
Kenya		9 de febrer de 1973 a
Kuwait ¹²		7 de novembre de 1973 a
Lesotho		4 de novembre de 1974 a
Letònia		16 de juliol de 1993 a
Líban	25 de març de 1972	5 de març de 1997
Libèria	25 de març de 1972	
Líbia (Jamahiriya Àrab)		27 de setembre de 1978 a
Liechtenstein	25 de març de 1972	24 de novembre de 1999
Luxemburg	25 de març de 1972	13 d'octubre de 1976
Madagascar	25 de març de 1972	20 de juny de 1974
Malàisia		20 d'abril de 1978 a
Malawi		4 d'octubre de 1973 a
Mali		31 d'octubre de 1995 a
Marroc	28 de desembre de 1972	19 de març del 2002
Maurici		12 de desembre de 1994 a
Mèxic		27 d'abril de 1977 a
Moldàvia		15 de febrer de 1995 a
Mònaco	25 de març de 1972	30 de desembre de 1975
Mongòlia		6 de maig de 1991 a
Montenegro		23 d'octubre del 2006 d
Myanmar		22 d'agost del 2003 a
Nicaragua	25 de març de 1972	15 de febrer del 2005
Níger	28 de novembre de 1972	28 de desembre de 1973
Noruega	25 de març de 1972	12 de novembre de 1973
Nova Zelanda ⁶	15 de desembre de 1972	7 de juny de 1990
Països Baixos ⁸		29 de maig de 1987 a
Pakistan	29 de desembre de 1972	2 de juliol de 1999
Panamà	18 de maig de 1972	19 d'octubre de 1972
Papua Nova Guinea		28 d'octubre de 1980 a
Paragua ⁷	18 d'octubre de 1972	20 de juny de 1973
Perú	25 de març de 1972	12 de setembre de 1977
Polònia		9 de juny de 1993 a
Portugal ²		20 d'abril de 1979 a
Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord ¹³	25 de març de 1972	20 de juny de 1978
República de Corea	29 de desembre de 1972	25 de gener de 1973
República de Moldàvia		15 de febrer de 1995 a
República Democràtica del Congo		15 de juliol de 1976 a
República Dominicana		21 de setembre de 1993 a
República Txeca ⁷		30 de desembre de 1993 d
Romania		14 de gener de 1974 a
Rússia (Federació de)		3 de juny de 1996 a
Saint Christopher i Nevis		9 de maig de 1994 a
Saint Vincent i les Grenadines		3 de desembre del 2001 d
San Marino		10 d'octubre del 2000 a
Santa Seu	25 de març de 1972	7 de gener de 1976
Senegal	16 d'agost de 1972	25 de març de 1974
Sèrbia ⁴		12 de març del 2001 d
Seychelles		27 de febrer de 1992 a
Singapur		9 de juliol de 1975 a
Síria (República Àrab de)		1 de febrer de 1974 a
Sri Lanka		29 de juny de 1981 a
Sud-àfrica	25 de març de 1972	16 de desembre de 1975

Sudan		5 de juliol de 1994 a
Suècia	25 de març de 1972	5 de desembre de 1972
Suïssa		22 d'abril de 1996 a
Surinam		29 de març de 1990 a
Tailàndia		9 de gener de 1975 a
Togo	25 de març de 1972	10 de novembre de 1976
Tonga		5 de setembre de 1973 a
Trinitat i Tobago		23 de juliol de 1979 a
Tunísia	22 de desembre de 1972	29 de juny de 1976
Turquia	25 de març de 1972	20 de juliol del 2001
Ucraïna		27 de setembre del 2001 a
Uganda		15 d'abril de 1988 a
Uruguai		31 d'octubre de 1975 a
Veneçuela (República Bolivariana de)	25 de març de 1972	4 de desembre de 1985
Xile	25 de març de 1972	19 de desembre de 1975
Xipre	25 de març de 1972	30 de novembre de 1973
Zàmbia		13 de maig de 1998 a

Declaracions i reserves

(En absència d'indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la ratificació, de l'adhesió o de la successió.)

Algèria

Declaració:

“L'adhesió de la República Algeriana Democràtica i Popular a aquest Protocol no significa en cap cas el reconeixement d'Israel.

Aquesta adhesió no pot ser interpretada com donant lloc a l'establiment de relacions de qualsevol tipus amb Israel.”

Bèlgica

Amb reserves respecte dels articles següents:

“1. L'article 5 d'esmena de l'apartat 5 de l'article 12 de la Convenció única [sobre estupefaents de 1961];

2. L'article 9 d'esmena dels apartats 1, 2 i 5 de l'article 19 de la Convenció única [sobre estupefaents de 1961].”

Brasil

Brasil fa ús d'aquesta oportunitat per renovar la declaració feta oportunament durant la sessió plenària de la Conferència de negociació del Protocol que va tenir lloc a Ginebra del 6 al 24 de març de 1972, segons la qual les esmenes de l'article 36 de la Convenció no obliguen a extraditar els nacionals als estats on la legislació prohibeix l'extradició de nacionals.

D'acord amb les disposicions de l'article 21 del Protocol, Brasil desitja precisar que no accepta l'esmena introduïda per l'article 1 del Protocol de l'apartat 4 de l'article 2 de la Convenció única sobre estupefaents de 1961.

Canadà

Amb una reserva als punts i, ii i iii de la lletra b de l'apartat 2 de l'article 14 d'esmena de la Convenció única.

Cuba

L'adhesió de la República de Cuba al Protocol d'esmena de la Convenció única sobre estupefaents de 1961, conlosa al 1972, no pot ser interpretada com el reconeixement o l'acceptació pel Govern cubà del Govern racista de Sud-àfrica, que no representa el poble sud-africà i al qual l'ús sistemàtic de la política discriminatòria de l'apartheid li ha valgut l'expulsió d'organismes internacionals, la condemna de l'Organització de les Nacions Unides i el rebuig a nivell mundial.

L'adhesió de la República de Cuba al Protocol d'esmena de la Convenció única sobre estupefaents de 1961, conlosà al 1972, no pot se interpretada com el reconeixement o l'acceptació pel Govern cubà del Govern de la República de Corea, al qual no considera com el legítim representant dels interessos del poble coreà.

Pel que fa a les disposicions del punt II de la lletra b de l'apartat 2 de l'article 14, el Govern de la República de Cuba declara que, de conformitat amb el seu ordenament jurídic, la seva legislació i política nacionals, l'extradició queda subordinada exclusivament a l'existència de tractats bilaterals.

Grècia

Amb una reserva a l'apartat 4 de l'article 1 d'esmena de l'article 2 de la Convenció única.

Índia

El Govern indi es reserva la seva posició pel que fa al articles 5, 6, 9, 11 i 14 del Protocol esmentat i no es considera vinculat per les disposicions d'aquests articles.

Iraq

Aquesta adhesió no implica tanmateix el reconeixement en cap cas d'Israel o

l'establiment de qualsevol tipus de relacions amb ell.

Israel

En el moment de la signatura:

... El Govern d'Israel no procedirà a la ratificació del Protocol fins que no tingui la certesa que tots els estats veïns que tenen la intenció d'esdevenir part ho facin sense reserva ni declaració, i que la reserva o declaració preteses sobre Israel i formulada per un dels veïns d'Israel sobre la seva participació a la Convenció única de 1961, esmentada a la sessió del 18 de març de 1972 de la Segona Comissió sigui retirada.

En el moment de la ratificació:

El Govern de l'estat d'Israel, de conformitat amb els poders que li atorga la llei, ha decidit ratificar el Protocol mantenint el seu dret respecte de qualsevol altra part d'adoptar una actitud de completa reciprocitat.

Kuwait

El Govern kuwaitià considera que la seva adhesió al Protocol no implica el reconeixement d'Israel i no l'obliga a aplicar les disposicions del Protocol esmentat respecte d'aquest país.

Mèxic

Tenint en compte la disposició de l'article 2 amb el títol "Reserves" del Protocol d'esmena de la Convenció única sobre estupefaents de 1961, signat a Ginebra el 25 de març de 1972, el Govern mexicà, amb l'adhesió a aquest instrument internacional, formula una reserva expressa pel que fa a l'aplicació dels articles 5 (esmena de l'apartat 5 de l'article 12 de la Convenció única), 6 (esmena dels apartats 1 i 2 de l'article 14 de la Convenció única) i 11 (nou article 21 bis "Limitació de la producció d'opi"). En conseqüència, pel que fa als articles respecte dels quals ha emès una reserva, els textos de la Convenció única sobre estupefaents de 1961 en la seva redacció original són els vinculants per a Mèxic.

Montenegro

Confirmada en el moment de la successió:

Reserva:

"Amb [la] reserva [que els] article 9 i 11 del Protocol [...] no s'apliquen al territori

de la República Socialista Federativa de Iugoslàvia."

Myanmar

Reserva:

El Govern de la Unió de Myanmar formula una reserva respecte de l'article 6, relatiu al dret de la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents (JIFE).

El Govern formula a més una reserva respecte de l'apartat 2 b) de l'article 14, relatiu a l'extradició, i no es considera vinculat per aquest apartat pel que fa als súbdits nacionals de Myanmar.

Panamà

Reserva:

Amb una reserva respecte de l'apartat 2 de l'article 26 que figura en el document del 3 de maig de 1972 signat pel ministre d'Afers Estrangers del Panamà.

La reserva es llegeix com segueix:

...Amb la reserva expressa que l'esmena aportada per l'article 14 del Protocol esmentat a l'apartat 2 de l'article 26 de la Convenció única sobre estupefaents de 1961: a) no modifica en cap cas els tractats d'extradició dels quals la República del Panamà és part de manera que pugui estar obligada a extradir els seus propis nacionals; b) n'obliga a la República del Panamà a incloure, en els tractats d'extradició que signi en el futur, cap disposició que l'obligui a extradir els seus propis nacionals; i c) no pugui en cap cas ser interpretat o aplicat de manera que imposi a la República del Panamà l'obligació d'extradir [un dels seus propis nacionals.]

Perú

[El Govern peruà] emet reserves sobre la part final del paràgraf segon de l'article 5 del Protocol, que modifica l'apartat 5 de l'article 12 de la Convenció única sobre estupefaents de 1961, perquè considera que la facultat d'exercir funcions de control supranacionals acordades a la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents (JIFE) és contrària al seu rol d'organisme de coordinació dels sistemes de control nacional.

Romania

Reserva:

“La República Socialista de Romania no es considera vinculada per les reglamentacions previstes a l'article 6, en la mesura en què aquestes reglamentacions es refereixen als estats que no són part de la Convenció única.”

Declaració:

“El Consell d'Estat de la República Socialista de Romania considera que les disposicions de l'article 17 del Protocol no estan en consonància amb el principi segons el qual els tractats internacionals multilaterals, l'objecte i la finalitat dels quals són d'interès de la comunitat internacional en conjunt han de ser oberts a la participació de tots els estats.”

Sèrbia

Confirmada en el moment de la successió:

Reserva:

“Amb [la] reserva [que els] article 9 i 11 del Protocol [...] no s'apliquen al territori de la República Socialista Federativa de Iugoslàvia.”

Objeccions

(En absència d'indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la ratificació, de l'adhesió o de la successió.)

Israel

30 de setembre del 2003

En relació a la declaració feta per Algèria en el moment de l'adhesió:

El Govern de l'estat d'Israel ha remarcat que l'instrument de ratificació d'Algèria del Protocol de 1972 d'esmena de la Convenció única sobre estupefaents de 1961 conté una declaració relativa a l'estat d'Israel. Considera que aquesta declaració, que és explícitament de naturalesa política, és incompatible amb els objectes i les finalitats d'aquest Protocol.

En conseqüència es manifesta contra la declaració relativa a l'estat d'Israel feta per Algèria en el seu instrument de ratificació del Protocol de 1972 d'esmena de la Convenció única sobre estupefaents de 1961.

Aplicació territorial

Participant	Data de recepció de la notificació	Territori
Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord	20 de juny de 1978	Anguilla, Antigua, Belize, Bermudes, illes Verges Britàniques, Brunei, illes Caiman, Dominica, illes Falkland i dependències, Gibraltar, illes Gilbert, Guernesey, Hong Kong, illa de Man, Jersey, Montserrat, Santa Helena i dependències, illes Salomó, Saint Christopher-Nevis-Anguilla, Saint Lucia, Saint Vincent, illes Turks i Caicos i Tuvalu

Notes

1. *La República del Vietnam va signar el Protocol el 25 de març de 1972.*

2. *El 12 de novembre de 1999, el Govern portuguès va informar el secretari general que el Protocol s'aplicaria a Macau.*

Posteriorment, els dies 9 i 15 de desembre de 1999, el secretari general va rebre dels governs xinès i portuguès comunicacions respecte de l'estatut de Macau. En reprendre l'exercici de la seva co-soberania sobre Macau, el Govern xinès va notificar al secretari general que el Protocol s'aplicaria també a la Regió Administrativa Especial de Macau.

3. *La República Democràtica Alemanya es va adherir al Protocol el 4 d'octubre de 1988.*

4. *L'ex-Iugoslàvia va signar i ratificar el Protocol els dies 25 de març de 1972 i 23 de juny de 1978 respectivament, amb les reserves següents:*

"Amb [la] reserva [que els] articles 9 i 11 del Protocol [...] no s'aplicarien al territori de la República Socialista Federativa de Iugoslàvia."

5. *Amb la declaració que "les disposicions del Protocol s'apliquen al conjunt del territori de la República Francesa (Departaments europeus i d'ultramar i Territoris d'ultramar)."*

6. *Amb la declaració d'aplicació a Niue i Tokelou.*

7. La signatura en nom del Govern del Paraguai va ser feta precedida de la menció "ad referendum" de conformitat amb les instruccions que figuraven als plens poders. En una comunicació rebuda pel secretari general el 18 d'octubre de 1972, el representant permanent del Paraguai a l'Organització de les Nacions Unides va confirmar que l'expressió "ad referendum" que precedia la seva signatura s'havia d'interpretar com que significava que el Protocol esmentat era subjecte a la ratificació de la República del Paraguai de conformitat amb els procediments establerts per la constitució nacional i al dipòsit de l'instrument de ratificació corresponent segons les modalitats previstes pel Protocol.

8. Per al Regne a Europa, les Antilles Neerlandeses i Aruba.

9. Txecoslovàquia es va adherir al Protocol el 4 de juny de 1991.

10. Mitjançant una notificació rebuda el 18 de gener de 1980, el Govern egipci va informar el secretari general que havia decidit retirar la reserva relativa a Israel. La notificació indica el 25 de gener de 1980 com a data de presa d'efecte de la retirada.

11. En una nota rebuda pel secretari general el 14 de desembre de 1978, el Govern indi va precisar que la reserva feta respecte de l'article 14 del Protocol es refereix només a l'apartat 2, b, de l'article 36 de la Convenció única sobre estupefaents de 1961.

12. Mitjançant una comunicació rebuda pel secretari general el 26 de desembre de 1973, el representant permanent ad interim d'Israel a l'Organització de les Nacions Unides va fer la declaració següent:

A l'instrument d'acceptació del Protocol, el Govern de Kuwait va fer figurar una declaració de caràcter polític relativa a Israel. Segons l'opinió del Govern israelià, aquest no és el lloc de proclamacions polítiques d'aquest tipus, que a més són en contradicció flagrant amb els principis, les finalitats i els objectius del Protocol. En conseqüència, aquesta declaració està desproveïda de tot valor jurídic.

El Govern israelià, rebutja categòricament la declaració en qüestió i parteix

del principi que manca de validesa pel que fa als drets i les obligacions de qual-sevol estat part dels tractats esmentats.

La declaració del Govern kuwaitià no pot de cap manera modificar les obligacions que incumbeixen a Kuwait en virtut del dret internacional general.

Pel que fa al fons de la qüestió, el Govern israelià adoptarà respecte del Govern kuwaitià una actitud de completa reciprocitat.

L'11 de maig de 1979, el secretari general va rebre del Govern israelià una comunicació idèntica en essència, mutatis mutandis, a l'anterior, respecte de la declaració formulada per Iraq en el moment de l'adhesió.

13. El 3 d'octubre de 1983, el secretari general va rebre del Govern argentí, l'objectió següent.

[El Govern argentí] formula una objecció formal respecte de [la declaració] d'aplicació territorial feta pel Regne Unit a propòsit de les illes Malvines i les seves dependències, que ocupa il·legítimament anomenant-les les "illes Falkland".

La República Argentina rebutja i considera com nul·la i sense validesa [aquesta declaració] d'aplicació territorial.

Situació de la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció

Entrada en vigor: 8 d'agost del 1975, de conformitat amb l'article 18 del Protocol del 25 de març del 1972

Situació el 16 d'agost del 2008: parts: 183

Participant	Participació a la Convenció en virtut de la ratificació, de l'adhesió o de la successió al Protocol de 25 de març de 1972 o a la Convenció de 1961 després de l'entrada en vigor del Protocol	Ratificació, adhesió (a), successió (d)
Albània		14 d'agost del 2001 a
Alemanya ¹	20 de febrer de 1975	
Algèria	26 de febrer del 2003	
Andorra		13 de febrer del 2007 a
Angola	26 d'octubre del 2005	
Antiga República Iugoslava de Macedònia	13 d'octubre de 1993	
Antigua i Barbuda	5 d'abril de 1993	
Aràbia Saudita		7 de novembre de 1997 a
Argentina	16 de novembre de 1973	
Armènia		13 de setembre de 1993 a
Austràlia	22 de novembre de 1972	
Azerbaitjan	11 de gener de 1999	
Bahames	23 de novembre de 1976	
Bahrain		7 de febrer de 1990 a
Bangladesh	9 de maig de 1980	
Barbados	21 de juny de 1976	
Bèlgica	13 de juny de 1984	
Belize		18 de desembre del 2001 a
Benín	6 de novembre de 1973	
Bhutan		24 d'agost del 2005 a
Bielorússia	13 de setembre del 2001	
Bolívia		23 de setembre de 1976 a
Bòsnia i Hercegovina ²		1 de setembre de 1993 d
Botswana	27 de desembre de 1984	
Brasil	16 de maig de 1973	
Brunei Darussalam	25 de novembre de 1987	
Bulgària	18 de juliol de 1996	
Burkina Faso		2 de juny de 1992 a
Burundi		18 de febrer de 1993 a
Cambotja	7 de juliol del 2005	
Camerun	30 de maig de 1974	
Canadà	5 d'agost de 1976	
Cap Verd		24 de maig de 1990 a
Colòmbia	3 de març de 1975	
Comores		1 de març del 2000 a
Congo	3 de març del 2004	
Costa d'Ivori	28 de febrer de 1973	
Costa Rica	14 de febrer de 1973	
Croàcia ²	26 de juliol de 1993	
Cuba	14 de desembre de 1989	
Dinamarca	18 d'abril de 1975	
Djibouti	22 de febrer del 2001	
Dominica	24 de setembre de 1993	
Egipte	14 de gener de 1974	
El Salvador	26 de febrer de 1998	
Equador	25 de juliol de 1973	
Eritrea	30 de gener del 2002	
Eslovàquia ⁴		28 de maig de 1993 d
Eslovènia ²		6 de juliol de 1992 d
Espanya	4 de gener de 1977	

Estats Units d'Amèrica	1 de novembre de 1972	
Estònia		5 de juliol de 1996 a
Etiòpia	11 d'octubre de 1994	
Fiji	21 de novembre de 1973	
Filipines	7 de juny de 1974	
Finlàndia	12 de gener 1973	
França	4 de setembre de 1975	
Gabon		14 d'octubre de 1981 a
Gàmbia	23 d'abril de 1996	
Geòrgia		27 de març del 2000 a
Ghana		10 d'abril de 1990 a
Grècia	12 de juliol de 1985	
Grenada		19 d'agost de 1998 a
Guatemala	9 de desembre de 1975	
Guinea		27 de desembre de 1990 a
Guinea Bissau	27 d'octubre de 1995	
Guyana	15 de juliol del 2002	
Haití	29 de gener de 1973	
Hondures	8 d'agost de 1979	
Hongria	12 de novembre de 1987	
Iemen		25 de març de 1996 a
Illes Marshall	9 d'agost de 1991	
Illes Salomó	17 de març de 1982	
Índia	14 de desembre de 1978	
Indonèsia	3 de setembre de 1976	
Iran (República Islàmica d')	18 de desembre del 2001	
Iraq	25 de setembre de 1978	
Irlanda	16 de desembre de 1980	
Islàndia	18 de desembre de 1974	
Israel	1 de febrer de 1974	
Itàlia	14 d'abril de 1975	
Jamaica	6 d'octubre de 1989	
Japó	27 de setembre de 1973	
Jordània	28 de febrer de 1973	
Kazakhstan	29 d'abril de 1997	
Kenya	9 de febrer de 1973	
Kirguizistan	7 d'octubre de 1994	
Kuwait	7 de novembre de 1973	
Lesotho	4 de novembre de 1974	
Letònia	16 de juliol de 1993	
Líban	5 de març de 1997	
Libèria		13 d'abril de 1987
Líbia (Jamahiriya Àrab)	27 de setembre de 1978	
Liechtenstein	24 de novembre de 1999	
Lituània	28 de febrer de 1994	
Luxemburg	13 d'octubre de 1976	
Madagascar	20 de juny de 1974	
Malàisia	20 d'abril de 1978	
Malawi	4 d'octubre de 1973	
Maldives		7 de setembre del 2000 a
Mali	31 d'octubre de 1995	
Malta		22 de febrer de 1990 a
Marroc	19 de març del 2002	
Maurici	12 de desembre de 1994	
Mauritània		24 d'octubre de 1989 a
Mèxic	27 d'abril de 1977	
Micronèsia (Estats Federats de)	29 de maig de 1991	
Moçambic	8 de juny de 1998	
Moldàvia	15 de febrer de 1995	
Mònaco	30 de desembre de 1975	
Mongòlia	6 de maig de 1991	
Montenegro		23 d'octubre del 2006 d
Myanmar	22 d'agost del 2003	
Namíbia		31 de març de 1998 a
Nepal		29 de juny de 1987 a
Nicaragua	15 de febrer del 2005	
Níger	28 de desembre de 1973	
Nigèria		24 de juny de 1981 a
Noruega	12 de novembre de 1973	

Nova Zelanda ³	7 de juny de 1990	
Oman	24 de juliol de 1987	
Països Baixos	29 de maig de 1987	
Pakistan	2 de juliol de 1999	
Palau		19 d'agost de 1998 a
Panamà	19 d'octubre de 1972	
Papua Nova Guinea	28 d'octubre de 1980	
Paraguai	20 de juny de 1973	
Perú	12 de setembre de 1977	
Polònia	9 de juny de 1993	
Portugal ⁵	20 d'abril de 1979	
Qatar		3 d'octubre de 1986 a
Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord ⁶	20 de juny de 1978	
República Centreafricana		15 d'octubre del 2001 a
República de Corea	25 de gener de 1973	
República Democràtica del Congo	15 de juliol de 1976	
República Dominicana	21 de setembre de 1993	
República Popular Democràtica de Corea	19 de març del 2007	
República Txeca ⁴		30 de desembre de 1993 d
Romania	14 de gener de 1974	
Ruanda		15 de juliol de 1981 a
Rússia, Federació de	3 de juny de 1996	
Saint Christopher i Nevis	9 de maig de 1994	
Saint Lucia	5 de juliol de 1991	
Saint Vincent i les Grenadines	3 de desembre del 2001	
San Marino	10 d'octubre del 2000	
Santa Seu	7 de gener de 1976	
São Tomé i Príncipe	20 de juny de 1996	
Senegal	25 de març de 1974	
Sèrbia ²		12 de març del 2001 d
Seychelles	27 de febrer de 1992	
Sierra Leone		6 de juny de 1994 a
Singapur	9 de juliol de 1975	
Síria (República Àrab de)	1 de febrer de 1974	
Somàlia	9 de juny 1988	
Sri Lanka	29 de juny de 1981	
Sud-àfrica	16 de desembre de 1975	
Sudan	5 de juliol de 1994	
Suècia	5 de desembre de 1972	
Suïssa	22 d'abril de 1996	
Surinam	29 de març de 1990	
Swazilàndia		18 d'octubre de 1995 a
Tadjikistan		26 de març de 1997 a
Tailàndia	9 de gener de 1975	
Tanzània (República Unida de)		25 de març de 1999 a
Togo	10 de novembre de 1976	
Tonga	5 de setembre de 1973	
Trinitat i Tobago	23 de juliol de 1979	
Tunísia	29 de juny de 1976	
Turkmenistan	21 de febrer de 1996	
Turquia	20 de juliol del 2001	
Ucraïna	27 de setembre del 2001	
Uganda	15 d'abril de 1988	
Unió dels Emirats Àrabs		17 de febrer de 1988 a
Uruguai	31 d'octubre de 1975	
Uzbekistan		24 d'agost de 1995 a
Veneçuela (República Bolivariana de)	4 de desembre de 1975	
Vietnam ⁷		4 de novembre de 1997 a
Xile	19 de desembre de 1975	
Xina ^{5,6}		23 d'agost de 1985 a
Xipre	30 de novembre de 1973	
Zàmbia	13 de maig de 1998	
Zimbabwe		30 de juliol de 1993 a

Declaracions i reserves

(En absència d'indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la ratificació, de l'adhesió o de la successió.)

Aràbia Saudita

El Regne de l'Aràbia Saudita no es considera obligat per l'apartat 2 de l'article 48 de la Convenció.

Bahrain

Reserva respecte a l'apartat 2 de l'article 48.

Nepal

De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 49 de la Convenció, el Govern de Nepal es reserva el dret d'autoritzar temporalment sobre el seu territori:

- i) L'ús d'opi amb finalitats quasi mèdiques;
- ii) L'ús del cànnabis, de la resina de cànnabis, d'extractes i tintures de cànnabis amb finalitats no mèdiques.
- iii) La producció, la fabricació i el comerç dels estupefaents esmentats en els apartats i) i ii) anteriors.

Vietnam

El Govern de Vietnam formula una reserva a l'apartat 2 b de l'article 36 relatiu a l'extradicció i a l'apartat 2 de l'article 48 de la Convenció.

Objeccions

(En absència d'indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la ratificació, de l'adhesió o de la successió.)

Àustria

10 de desembre de 1998

Respecte a la reserva a l'apartat 2 b de l'article 36 formulada per Vietnam en el moment de l'adhesió:

Àustria considera que la reserva esmentada suscita dubtes respecte a la compatibilitat amb l'objecte i la finalitat de la Convenció, pel que fa especialment al principi fonamental segons el qual els autors de delictes relacionats amb el tràfic d'estupefaents han de ser posats a disposició judicial, allà on es trobin. La no acceptació d'aquest principi

ti tindria per efecte minar l'eficàcia de la Convenció.

Per això Àustria fa objecció a la reserva formulada. Aquesta objecció no constitueix un obstacle per a l'entrada en vigor de la Convenció entre Àustria i Vietnam.

Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord

17 de desembre de 1998

Respecte a la reserva a l'apartat 2 b de l'article 36 formulada per Vietnam en el moment de l'adhesió:

El Regne Unit no pot acceptar [la reserva] esmentada.

Aquesta objecció no constitueix un obstacle per a l'entrada en vigor [de la Convenció] entre Vietnam i el Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord.

Suècia

14 de desembre de 1998

Respecte a la reserva a l'apartat 2 b de l'article 36 formulada per Vietnam en el moment de l'adhesió:

El Govern de Suècia considera que la reserva a l'apartat 2 b de l'article 36 pot suscitar dubtes sobre la voluntat del Govern de Vietnam de conformar-se a l'objecte i a la finalitat de la Convenció.

És d'interès comú per als estats part que respectin els tractats dels quals han decidit esdevenir parts quant a l'objecte i la finalitat, i que estiguin disposats a incloure a la seva legislació les modificacions necessàries per satisfer les obligacions que hagin subscrit en virtut d'aquests tractats.

D'acord amb el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats de 23 de maig de 1969 i de les normes establertes pel dret internacional consuetudinari, no s'autoritza a formular una reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del tractat. Per tant, el Govern de Suècia fa objecció a les reserves formulades pel Govern de Vietnam.

[Aquesta objecció no constitueix un obstacle per a] l'entrada en vigor [de la Convenció] entre Vietnam i Suècia.

Així doncs, [aquesta Convenció té] efecte entre ambdós estats sense que

Vietnam pugui invocar les reserves en causa.

Notes

1. *En virtut de la seva adhesió el 4 d'octubre de 1988 al Protocol de 25 de març de 1972 que esmena la Convenció única, la República Democràtica d'Alemanya va esdevenir part de la Convenció en la data esmentada.*

2. *L'ex-Iugoslàvia havia ratificat el Protocol el 23 de juny de 1978.*

3. *Amb declaració d'aplicació a Niue i Tokelau.*

4. *En virtut de la seva adhesió el 4 de juny de 1991 al Protocol de 25 de març de 1972 que esmena la Convenció única, la República Txeca va esdevenir part de la Convenció en la data esmentada.*

5. *Els dies 9 i 15 de desembre de 1999, el secretari general va rebre dels governs de la Xina i Portugal notificacions relatives a l'estatut de Macau. En reprendre l'exercici de la seva sobirania sobre Macau, el Govern de la Xina va notificar al secretari general que la Convenció també s'aplica a la Regió Administrativa Especial de Macau.*

6. *El secretari general ha rebut dels governs de la Xina i del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord notificacions relatives a l'estatut de Hong Kong. En reprendre l'exercici de la seva sobirania sobre Hong Kong, el Govern de la Xina ha notificat al secretari general que la Convenció també s'aplica a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong.*

A més, la notificació feta pel Govern de la Xina contenia la declaració següent:

La reserva formulada pel Govern de la República Popular de la Xina a l'apartat 2 de l'article 48 de la Convenció també s'aplica a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong.

7. *En una notificació rebuda el 15 de gener de 1999, el Govern de Finlàndia a informat el secretari general del que segueix:*

El Govern de Finlàndia considera que les seves reserves suscitaven dubtes respecte a la compatibilitat amb l'objecte i la finalitat d'aquesta Convenció, especialment les reserves al subapartat 1 de la lletra b

de l'apartat 2 de l'article 32 i als apartats 2 i 9 de l'article 6. De conformitat amb el Conveni de Viena sobre el drets dels tractats i amb les normes establertes pel dret internacional consuetudinari, no s'autoritza una reserva contrària a l'objecte i a la finalitat del tractat.

És d'interès comú per als estats part que respectin els tractats dels quals han decidit esdevenir parts quant a l'objecte i la finalitat, i que estiguin disposats a incloure a la seva legislació les modificacions necessàries per satisfer les obligacions que hagin subscript en virtut d'aquests tractats.

Per tant, el Govern de Finlàndia fa objecció a les reserves formulades pel Govern de Vietnam.

Aquesta objecció no constitueix un obstacle per a l'entrada en vigor de la Convenció entre Vietnam i Finlàndia. Així doncs, la Convenció té efecte entre ambdós estats sense que Vietnam es beneficiï d'aquesta reserva.

Reserva formulada pel Principat d'Andorra a l'apartat 2 de l'article 48 de la Convenció única sobre estupefaents, esmenada pel Protocol de modificació de la Convenció de 1972

"El Principat d'Andorra no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 48 que estableixen la submissió obligatòria a la Cort Internacional de Justícia de qualsevol controvèrsia que no pugui ser resolta de la forma indicada a l'apartat 1. El Govern andorrà considera que perquè una controvèrsia sigui sotmesa a la consideració de la Cort Internacional de Justícia cal obtenir en cada cas l'acord de totes les parts en la controvèrsia."

Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 11 de desembre del 2008 ha aprovat ha aprovat l'adhesió del següent:

Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971

Amb la intenció de lluitar en el pla internacional contra l'ús incontrolat dels estupefaents, es van adoptar, en el si de l'Organització de les Nacions Unides, una sèrie de Convenis en la matèria: la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció; el Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971 i, finalment, el Conveni contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i de substàncies psicòtropes, fet a Viena el 20 de desembre de 1988, i del qual el Principat d'Andorra és part des del 23 d'octubre de 1999.

La Convenció única sobre estupefaents esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció i el Conveni sobre substàncies psicòtropes van ser aprovats pel Consell General en la sessió del 27 d'octubre del 2006 i van entrar en vigor el 15 de març del 2007 i el 14 de maig del 2007 respectivament.

Tanmateix, les versions d'aquests dos convenis aprovades pel Consell General i publicades al BOPA contenen diverses errades. Els dos convenis han d'annexar llistes de substàncies a les quals se n'han d'aplicar les disposicions. A la versió aprovada pel Consell General consten les llistes de substàncies estupefaents com a annex del Conveni sobre substàncies psicòtropes, mentre que les llistes de substàncies psicòtropes no hi són.

Per tal de corregir aquesta irregularitat, és necessari repetir de nou el procés d'aprovació a nivell intern. Tanmateix, no és necessari tornar a dipositar els instruments d'adhesió d'ambdós convenis, ja que es tracta d'un defecte de forma que no afecta en cap cas la validesa de la

manifestació del consentiment internacional.

Així doncs, en coherència amb el compromís d'Andorra de lluitar contra el tràfic il·lícit de drogues i d'assegurar l'ús d'aquestes substàncies per a les finalitats mèdiques per a les quals són realment eficaces, es va considerar oportú en el seu moment adherir-se al Conveni sobre substàncies psicòtropes i ara, amb aquesta nova aprovació, l'objectiu és corregir un defecte de forma que podria tenir conseqüències legals a nivell intern.

Aquest Conveni, fet a Viena el 21 de febrer de 1971, i que va entrar en vigor el 16 d'agost de 1976, 90 dies després que 40 estats haguessin entrat a formar part i que actualment compta amb 183 estats part, disposa que l'expressió jurídica "substàncies psicòtropes" designa les substàncies naturals o sintètiques, així com els productes naturals enumerats en les 4 llistes que figuren en l'annex del Conveni. El Conveni preveu un règim de control diferent per a les substàncies de cada llista, de conformitat amb les necessitats d'efectuar controls més o menys estrictes a les diferents substàncies psicòtropes en funció del seu valor terapèutic i del risc d'un ús abusiu.

La Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents, és l'òrgan de control independent i quasi judicial encarregat de supervisar l'aplicació dels tractats internacionals relatius al control de les drogues, d'aplicar les mesures de control establertes pel Conveni, i de promoure l'assoliment dels seus objectius mitjançant un diàleg permanent amb els governs. Aquestes mesures de control, que representen les disposicions mínimes que els governs han d'aplicar de manera continuada, tenen com a objectiu protegir la salut i el benestar públics. Amb l'adopció d'aquest instrument, la comunitat internacional reconeix que l'abús de les substàncies psicòtropes representa un problema seriós per a la salut de les persones i que pot constituir una amenaça per a les estructures socials i econòmiques normals, i que els perills d'un ús abusiu de les drogues i el seu tràfic il·lícit només poden ser combatuts amb èxit mitjançant mesures coordinades a nivell nacional i internacional.